

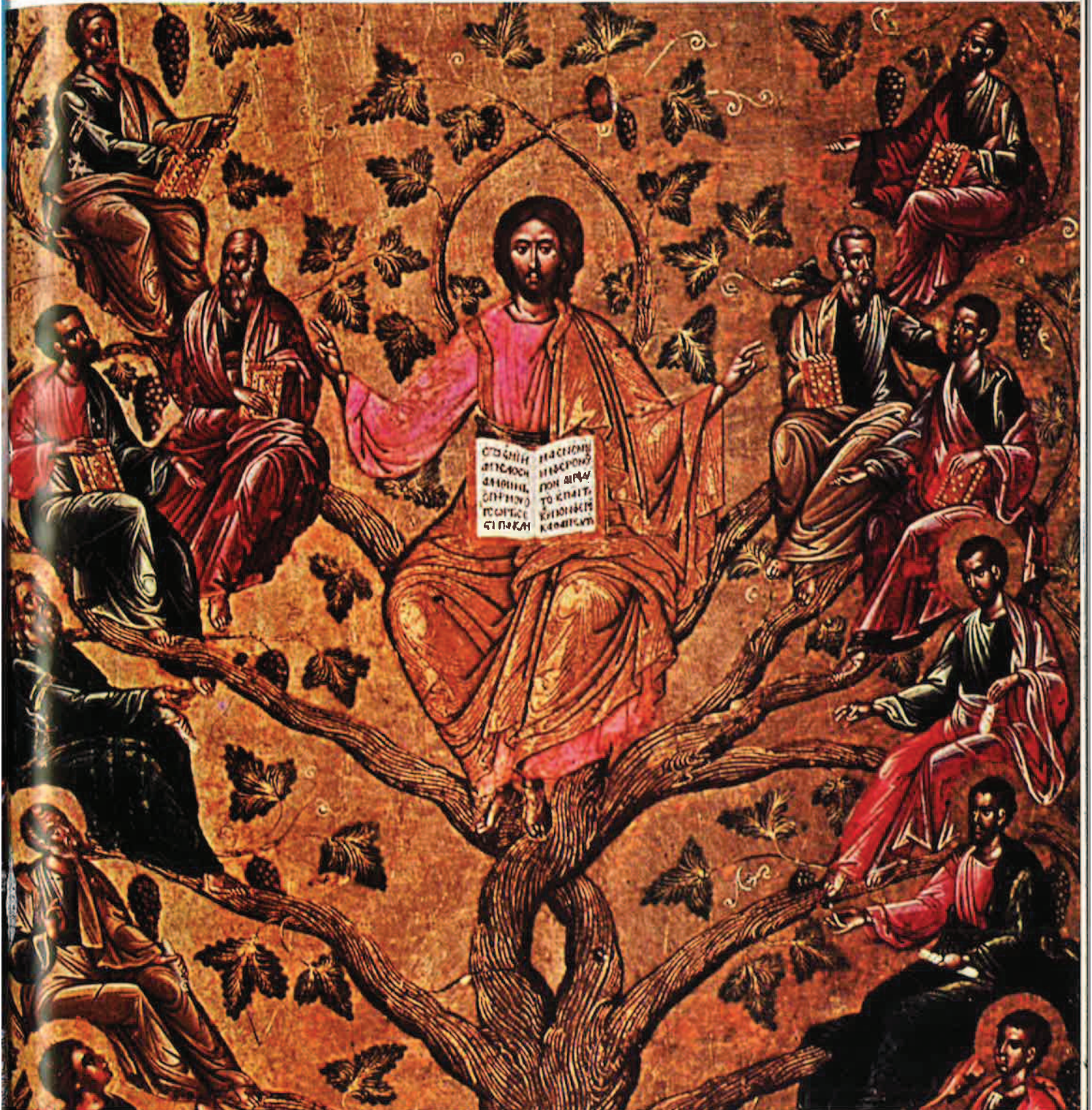
ΦΩΣ ΕΘΝΩΝ

Ιούλιος - Σεπτέμβριος 1978

11

ΤΕΘΕΙΚΑ ΣΕ ΕΙΣ ΦῶΣ ἘΘΝῶΝ
Τὸ εἶναι σε εἰς σωτηρίαν
ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς.
(Γραβ. 15'47)

Ἐκδοσις Συνάξεως Ὁρθοδόξου Ἐσωτερικῆς Ἱεραποστολικῆς Πατρῶν "Ὁπρωτόκλητος"

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ
ΕΞΩΤΕΡΙΚΗΣ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗΣ

“Ο ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΣ,,

Γραφεία: Μιαούλη 68 - Τηλ. 329737 ΠΑΤΡΑ

ΦΩΣ
ΕΘΝΩΝ

11

Τέθηκα σε εἰς φῶς ἐθνῶν
τὸ εἶναι σε εἰς εὐαγγελίαν
ἕως ἑσχάτου τῆς γῆς.
(ΠΡΑΞ. 17'47)

Ἑκδόσεις Συλλόγου Ὁρθόδοξου Ἐσωτερικῆς Ἱεραποστολῆς Πατρῶν “Ὁ πρωτόκλητος,,

Ἰδρυτής καί ἐπίτιμος Πρόεδρος

ARCHIM. HARITON PNEUMATIKAKIS
MISSION ORTHODOXE
B.P. 1033 KANANGA - REP. DU ZAIRE

ΟΛΟΙ ΜΑΣ ἔχουμε τή δυνατότητα νά κάνουμε κάτι γιά τόν Εὐαγγελισμό τῶν Ἑθνῶν. Καί ἂν δέν εἴμαστε σέ θέσι νά γίνουμε ἱεραπόστολοι, πράγμα πού ἀπαιτεῖ ἰδιαίτερη κλήσι καί χάρισμα, ὡστόσο μπορούμε νά συμβάλουμε πνευματικά μέ τίς προσευχές μας καί ὕλικά μέ τήν οικονομική μας ἐνίσχυσι.

Δημιουργοῦμε τόσα περιττά ἔξοδα πού θά ἦταν ἀνώδυνο καί πολλές φορές ὠφέλιμο νά κόψουμε ἔστω ἓνα ἀπό αὐτά, χάριν τῆς Ἱεραποστολῆς. Ἄν αὐτό τό ἔκαναν ὅλοι οἱ ἀναγνώστες τοῦ περιοδικοῦ καί διέθεταν κάθε χρόνο 100, 200 ἢ καί περισσότερες δραχμές δηλαδή 50 λεπτά ἢ μία δραχμή τήν ἡμέρα, ἄρκετά σοβαρό ποσό θά συγκεντρωνόταν, πού θά μπορούσαν μ' αὐτό νά κτισθοῦν δύο καί τρεῖς ἐκκλησίες.

ΕΙΝΑΙ ΔΥΣΚΟΛΟ;

ΕΙΚΟΝΕΣ ΕΞΩΦΥΛΛΩΝ

1. « Ἐγώ εἶμι ἡ ἄμπελος, ὑμεῖς τὰ κλήματα. Ὁ μένων ἐν ἐμοί καὶ ἐν αὐτῷ, οὗτος φέρει καρπὸν πολύν, ὅτι χωρὶς ἐμοῦ οὐ δύνασθε ποιεῖν οὐδέν (Ἰωάν. 15, 5). Ὁ Κύριος καὶ οἱ δώδεκα μαθητές Του, ὅπως τοὺς συνέλαβε ὁ εὐσεβῆς ἀγιογράφος τῆς παλαιᾶς βυζαντινῆς εἰκόνας. Ἡ σωτηρία τῶν Ἑθνῶν ἐπιτυγχάνεται ὅταν βιοῦται ὁ Κύριος καὶ κάθε ἀνθρώπινη ψυχὴ εἶναι συνδεδεμένη μαζί Του, ὅπως ἡ ἄμπελος μέ τὰ κλήματα.
2. Ὁρθόδοξοι νέοι στήν Κανάνγκα μέ ὑπερφάνεια φοροῦν τὸ σταυρὸ, μικρὸ δωράκι ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα.

LA LUMIERE DES NATIONS

EDITION DE L' ASSOCIATION
DE LA MISSION ORTHODOXE «PROTOCLITOS»
68, RUE MIAOULI PATRAS GRECE

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

ΤΙΜΗ ΤΕΥΧΟΥΣ 10 ΔΡΧ.
ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ 50 ΔΡΧ.
ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ 5 ΔΟΛ.

Διευθύνεται ἀπὸ Ἐπιτροπή. Ὑπεύθυνος Νικ. Σίμος

Ἀναπαραγωγή καί ἐκτύπωσι

ΓΡΑΦΙΚΑΙ ΤΕΧΝΑΙ Μ. ΤΟΥΜΠΗ
ΜΥΛΛΕΡΟΥ 22 & ΚΕΡΑΜΕΙΚΟΥ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

- Η ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗ ΚΑΙ ΤΑ ΜΟΝΑΣΤΗΡΙΑ ΜΑΣ : Χ. Π. 3
- ΤΟ ΠΟΛΕΜΙΚΟ ΧΡΟΝΙΚΟ ΤΟΥ ΚΟΛΟΥΕΖΙ : Ἀναστασίας Πέξου 4 - 5
- ΑΦΡΙΚΑΝΙΚΟΣ ΑΠΟΗΧΟΣ: Ἀναστασίας Πέξου . 6
- Η ΚΡΙΣΗ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ, Η ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗ ΚΑΙ ΤΟ “ΣΚΑΝΔΑΛΟ,, : Κ. Στρατηγοπούλου 7
- ΜΙΑ ΠΕΝΤΑΕΤΙΑ ΠΕΡΑΣΕ, ΝΕΑ ΑΡΧΙΖΕΙ : Ν. Σ. 8 - 10
- Η ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΚΗ ΖΩΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΜΑΣ : Σεβ. Μητροπολίτου Πατρῶν κ. Νικοδήμου 11
- ΕΣΥ ΤΙ ΣΚΕΠΤΕΣΑΙ ; 11
- ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ 12 - 13.
- ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΟ ΤΡΙΗΜΕΡΟ ΣΤΗ ΣΕΟΥΛΑ : Μ. Σπυροπούλου 14
- ΜΙΑ ΕΥΛΟΓΙΑ, ΕΝΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΚΑΙ Η ΛΥΣΙ ΤΟΥ : Ἀρχ. π. Σωτηρίου Τράμπα 15
- “ΕΤΟΙΜΟ ΤΟ ΚΑΜΠΑΝΑΡΙΟ ΜΑΣ!, : Μ.Σ. 16
- “ΧΑΡΟΥΜΕΝΟ ΠΕΡΙΒΟΛΙ,, : Μ.Σ. 17
- Η ΕΠΙΘΥΜΙΑ ΤΟΥ ΑΛΕΞΗ : Δημ. Πουρνάρα ... 18
- ΜΑΣ ΓΡΑΦΟΥΝ 19
- Ο “ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΣ,, ΕΥΧΑΡΙΣΤΕΙ 20
- ΠΑΤΕΡΙΚΑ ΣΑΛΠΙΣΜΑΤΑ : Μ. Ἀγγελίδη 21
- ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΙΚΑ ΝΕΑ : Στυλ. Ε. Μπουρμπαχάκη 22 - 23

Η ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗ ΚΑΙ ΤΑ ΜΟΝΑΣΤΗΡΙΑ ΜΑΣ

"Ενας επισκέπτης, ενός ξένου, Δυτικού Μοναστηριού, ρώτησε : Πόσους Μοναχούς έχει το Μοναστήρι σας;

"Εξήντα. "Αλλά μόνον οι 30 βρίσκονται εδώ, οι άλλοι 30 είναι "Ιεραπόστολοι στα διάφορα "Εθνη.

"Εάν επισκεφθῆ κανείς ένα δικό μας Μοναστήρι και ρωτήσει : Πόσους μοναχούς έχει ἡ Μονή Σας; Θά λάβη παρομοίαν ἀπάντησι;

Μά ἐν πρώτοις πρέπει νά ποῦμε πῶς τὰ δικά μας Μοναστήρια ἔχουν σχεδόν διαλυθεῖ. Μόνον τό "Αγ. "Όρος βαστά. "Εκεῖ ἔχει ἀρχίσει σήμερα μία ἀνθήσις, μία ἀναβίωσις τοῦ Μοναχικοῦ βίου. "Αφήστε λοιπόν τὰ λίγα Μοναστήρια στα διάφορα διαμερίσματα τῆς χώρας πού ἔχουν ἕνα - δυό ἢ καί περισσότερους ἀδελφούς καί ρωτήστε ἕνα ἢ κατὰ σειρὰν καί τὰ 20 Μοναστήρια τοῦ "Αγ. "Όρους. Θά λάβετε τὴν παραπάνω ἀπάντησι; "Ελάτε κατόπιν στα Γυναικεία Μοναστήρια, τὰ ὁποῖα ἐπληθύνθησαν σήμερα. Θά βρῆτε πλῆθος Μοναζουσῶν. Μὲ λαμπρὰν καί αὐστηρὰν ὀργάνωσιν; "Επαναλάβετε τὴν ἴδια ἐρώτησι. Θά πάρετε τὴν ἴδια ἀπάντησι;

"Όχι, σὲ μᾶς, ὅλοι, Μοναχοὶ-Μοναχές βρίσκονται ἐντὸς τῶν "Ι. Μονῶν τῶν ἐγκλωβισμένοι, προσευχόμενοι, ἀσκούμενοι καί ἀσχολούμενοι μὲ διάφορα ἔργα, ἐκτὸς ἐλαχίστων, πού ἴσως εὐρίσκονται εἰς μετόχια ἢ εἰς διάφορα ἄλλα διακονήματα.

"Η ἰδέα τῆς "Ιεραποστολῆς στα "Εθνη εἶναι ξένη σπὴ ζωῆ τῶν Μοναστηριῶν μας. Δὲν ἐμπῆκε ἀκόμη τοιοῦτο ἐνθεο πνεῦμα, ἱεραποστολικό. Ἀπετολμήθη νά γίνῃ μιὰ κρούσις σ' ἕνα Μοναστήρι νάρθη κάποια Μοναχὴ εἰς βοήθειαν τῆς ἀδελφῆς "Όλγας Παπασαράντου. "Η ἀπάντησις ἔφτασε κοφτῆ : Μά δὲν ξέρετε τὸ πνεῦμα τοῦ Μοναστηριοῦ μας ὅτι δὲν μπορεῖ νά τὸ κουνήσῃ καμμιά μας ἀπ' ἐδῶ μέσα; Καί νά σκεφθῆ κανεὶς ὅτι τὰ Μοναστήρια παλαιὰ ἦσαν ὀρμητήρια "Ιεραποστολικὰ. Καί νά σκεφθῆ ἀκόμη κανεὶς ὅτι στα Μοναστήρια μας σήμερα ὑπάρχουν ψυχῆς ἰκανῆς πίστεως καί μορφώσεως.

Τὶ νά συμβαίνει λοιπόν; Γιατί αὐτὴ ἡ ἀδιαφορία; Θά μπορούσαν ἴσως νά μᾶς ἀπαντήσουν : Γιατί αὐτὴ ἡ βιασύνη; Τὰ Μοναστήρια μας μόλις μιὰ - δυό δεκαετίες ἀρχισαν ἀναδιοργανοῦμενα καί ἀναγεννώμενα. Πῶς λοιπόν ψυχῆς πού διάλεξαν τὴν μόνωσι καί ἡσυχία γιὰ τὴ σωτηρία, τῆς ψυχῆς τῶν θ' ἀφήσουν τὴν Μονὴ τους καί θά ριχτοῦν στὸ κόσμον καί μάλιστα σπὴν ξενητεία ;

Μά ἀκριβῶς τέτοιες ψυχῆς ἀφοσιωμένες στὸ Θεὸ ζητοῦνται γιὰ ἱεραποστολὴν στα "Εθνη. Γιατί μόνον ψυχῆς ἀφοσιωμένες στὸ Θεὸ, πού ζητοῦν τὴν σωτηρία τῆς ψυχῆς τῶν μποροῦν νά νοιώσουν τὴν ἀνάγκη τῆς σωτηρίας καί ἄλλων ψυχῶν. Ψυχὴ ἀφοσιωμένη στὸ Θεὸ δὲν νοεῖται ψυχὴ πού ἀδιαφορεῖ γιὰ τὴν σωτηρία τῆς ψυχῆς τῶν συνανθρώπων τῆς.

Ποῦ, λοιπόν, ἀλλοῦ θά βροῦμε τέτοιους ἀνθρώπους; Ποῦ νά τοὺς ἀναζητήσωμε; Στὰ γῆπεδα; Στούς θαμῶνες τοῦ σινεμά; "Η στα διάφορα κοσμικὰ κέντρα;

"Επειτα δὲν θά φύγουν ὅλοι, δὲν θ' ἀδειάσῃ τὸ Μοναστήρι, λίγοι σπὴν ἀρχὴ ἕνας - δύο. Εἶναι ἀδύνατον τοῦτο; "Ετοι φαίνεται, ἀδύνατον! Δὲν ἔγινε ἀκόμη ἡ ἀρχὴ. Δὲν ξεκίνησε ἀκόμη κανεὶς ἀπὸ κανένα Μοναστήρι γιὰ νά δοθῆ ἕνα παράδειγμα, μιὰ ὄθησις, γιὰ νά σπάσῃ ὁ πάγος τοῦ δισταγμοῦ.

Σήμερα ὁ προορισμὸς τῶν Μοναστηριῶν μας ἔτσι ἐρμηνεύεται : προσευχὴ, ἀκολουθίαι, νηστείαι, Δυστύχημα γιὰ τὴν "Ιεραποστολὴν στα "Εθνη. Πλὴν δὲν χρειάζεται μελαγχολία.

"Ό Θεὸς ἂν δὲν ἀποστείλῃ ἀνθρώπους θάναι προτιμώτερο νά μὴ πορευθῆ κανεὶς. "Αλλ' ὁ Θεὸς θά ἀποστείλῃ καί τὸ Πνεῦμα Του θά λαλήσῃ σὲ ψυχῆς. Πότε; "Όταν δὴ καί ὅπου δὴ πῶς ὑπάρχει μιὰ ψυχὴ μὲ διάθεσι ἐντὸς ἢ ἐκτὸς τοῦ Μοναστηριοῦ θά τὴν ἐξαποστείλῃ.

"Υπομονὴ καί θά ξημερώσῃ μιὰ μέρα, καί εἴθε νά μὴν ἀργήσῃ, πού θά ἀρχίσῃ τὸ ξεκίνημα καί ἀπὸ τὴ Χώρα μας. Καί ἐπειδὴ περὶ τῶν Μοναστηριῶν μας ὁ λόγος, θά δοῦμε ποῖο Μοναστήρι θάχει τὴν τιμὴ νά κάμῃ αὐτὴ τὴν ἀρχή, ν' ἀνοίξῃ τὸν δρόμον . . .

Κανάνγκα 1977

Χ.Π.

ΤΟ ΠΟΛΕΜΙΚΟ ΧΡΟΝΙΚΟ ΤΟΥ

«Διήλθομεν διά πυρός και ύδατος και ὁ Κύριος ἐξήγαγεν ἡμᾶς εἰς ἀναψυχὴν»

Θὰ ἔλεγε κανεὶς πῶς ὁ ἐχθρὸς τῆς ἀληθείας δὲν μπόρεσε νὰ βαστάξῃ τὴν ἡττα πού ὑπέστη καὶ τὰ ραπίσματα ἀπὸ τὴν Ἱεραποστολικὴν προσπάθειαν καὶ τὸν θρίαμβον τῆς Ἐκκλησίας μας πού τὰ τελευταῖα χρόνια ἀνεπτύχθη στὰ διάφορα σημεῖα τῆς ὑδρογείου καὶ στὸ Ζαῖρ. Μηχανογράφησε πολλὰ γιὰ νὰ βλάψῃ τὴν προσπάθεια.

Τὸ Κολουέζι, μία ὠραία πόλις μὲ πλούσιες φυσικὲς ὁμορφιές καὶ μὲ τὸ σχεδὸν Ἑλληνικὸ δροσερὸ κλίμα του, μὲ τὶς 150.000 κατοικοὺς του, δέχτηκε τὶς περισσότερες ἐπιθέσεις. Τὸ 1971 πέρασε ὁ ἀειμνηστὸς π. Χρυσόστομος Πάπασαράντοπουλος καὶ ἔκαμε ἀρχὴ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Ὀρθοδόξου πίστεώς μας γιὰ νὰ συνεχίσῃ μετὰ τὸ 1973 ὁ π. Ἀμφιλόχιος Τσοῦκος, ἱερομόναχος ἀπὸ τὴν Πατμιάδα στὴν ὁποία ὑπηρετοῦσε, μὲ μία ὁμάδα ἀδελφῶν ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν ἕως τὶς 13-5 1978 ὁπότε ξέσπασε ἡ πόρτα τοῦ πολέμου. Μέχρι στιγμῆς τὰ ἀποτελέσματα τοῦ ἔργου, παρ' ὅλες τὶς ἀντιδράσεις τοῦ ἐχθροῦ, ἦταν λαμπρά. 3.000 χιλ. καὶ ἄνω ἰθαγενῶν δέχτηκαν τὴν Ὀρθόδοξον πίστιν μὲ τὸ Ἅγιο Βάπτισμα ἢ τὸ Ἅγιο Χρίσμα καὶ προσετέθησαν στὴν ἐπί γῆς στρατευομένη Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ μας, στὸ Κολουέζι τῆς Σιάμπα. Ἐνα Μοναστήρι τῆς Ἁγίας Τριάδος καὶ 10 Ἱεροὶ Ναοὶ λιθόκτιστοι ὑψώθηκαν στὰ διάφορα σημεῖα τῆς Σιάμπα, οἱ ὅποιοι ἐξοπλίσθησαν ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος καὶ ἀπὸ πιστοὺς Ἑλληνας ἀγαπῶντας τὴν εὐπρέπειαν τοῦ οἴκου τοῦ Θεοῦ. Ἦτο χαρὰ Θεοῦ ἐφέτος, οἱ δὲ καμπάνες τους σκορποῦσαν τὸν πνευματικὸν τους ἀντίλλαλο στὸν αἰθέρα καὶ τὶς ζοῦγκλες ἡ παρουσία τους μαρτυροῦσε τὴν μάχην πού δινόνταν τῆς πίστεώς μας μὲ τὴν εἰδωλολατρία καὶ τὶς αἰρέσεις στὴ χαώδη Ἀφρική.

Ξαφνικὰ ὅμως ἦρθε καὶ ὁ φρικτὸς αἱματηρὸς πόλεμος, τῆς 13-5-78. Τὰ μέλη τῆς Ἱεραποστολῆς, 6 τὸν ἀριθμὸν ἄνδρες καὶ γυναῖκες μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὸν π. Σεραφεὶμ Παρχαριδῆ, ἱερομόναχο καὶ ἀδελφὸ τῆς Ἱ. Μονῆς Ἁγίου Παντελεήμονος Καλύμνου, ἀντίκρουσαν καὶ ἐζήσαν τὸ θέαμα αὐτό.

Δύο ἡμέρες κλεισμένοι στὸ κέντρο τῆς Ἱεραποστολῆς, κτήριον τῆς Ἑλληνικῆς κοινότητος πού φιλοξενεῖ τὴν Ἱεραποστολὴ ἀπὸ τὸ 1974 χωρὶς νὰ δώσουμε σημεῖα ζωῆς καὶ μὴ ξέροντας τί γίνεται, ἐνῶ ἔξω μαινόταν ὁ πόλεμος μὲ ὅλα τὰ σύγχρονα μέσα τῆς καταστροφῆς. Ἐνας ἀνάπηρος ἰθαγενῆς γνωστὸς μας κατέφθασε τρομαγμένος καὶ ζήτησε ἄσυλο καὶ προστασία στὴν Ἱεραποστολή. Τὴν τρίτη ἡμέρα τοῦ πολέμου ἀνοίξαμε κάπως τὴν πόρτα τῆς Ἱεραποστολῆς καὶ ἔγινε ἡ παρουσία τῆς Ἱεραποστολῆς γνωστὴ στὰ δύο στρατόπεδα πού ἦσαν ἐγκατεστημένα δεξιὰ καὶ ἀριστερά, μόλις 30 καὶ 50 μέτρα μακριὰ μας.

Κατὰ τὸ μεσημέρι μᾶς πρωτοεπισκέφθηκε μία ὁμάδα στρατιωτῶν γιὰ ἔρευνα στὸ ἱεραποστολικὸ κέντρο τί εἴμεθα, τί κάνομε ἐδῶ καὶ τί πρέπει νὰ μᾶς κάνουν. Κατὰ τὴν ἔρευνα πού ἔκαναν ἔσπασαν τὸ τηλέφωνο κάτω στὸ πάτωμα, θεωρούμενο ὡς ὄργανο συνηγόσεως. Ὁ μέγας στὸν ὁποῖο ὠδήγησαν τοὺς τρεῖς ἀδελφοὺς τῆς Ἱεραποστολῆς εἶπε νὰ μᾶς ἀφήσουν νὰ μείνομε ἐκεῖ πού εἴμεθα. Καὶ γινήκαμε κάπως φίλοι μὲ τοὺς στρατιῶτες πού βρισκόνταν συνεχῶς στὸ διπλάνο μας πυροβολεῖο. Οἱ πληροφορίες πού ἀκούομε δὲν εἶναι εὐχάριστες, ἐκτελέσεις πολλῆς καὶ δὴ λευκῶν, καταστροφῆς καταστημάτων, λεηλασίες, φόβος καὶ τρόμος ἐπικρατεῖ σ' ὅλη τὴν πόλι. Δὲν κυκλοφοροῦν πολῖτες, αὐτοκίνητα κατεστραμμένα καὶ ριγμένα στὰ πεζοδρόμια μαζὺ μὲ πτώματα ἀνθρώπων λευκῶν καὶ μαύρων χωρὶς νὰ τολμᾷ κανεὶς νὰ πλησιάσῃ νὰ πάρῃ τὸν ἀνθρώπο του νὰ τὸν θάψῃ. Οἱ Ἑλληνας νεκροὶ μέχρι τὴν τρίτη ἡμέρα τοῦ πολέμου ἦσαν 4, μετὰ προσετέθησαν ἄλλοι 2 ὅλοι οἰκογενεῖς ἐκτὸς ἑνός. Οἱ δὲ Βέλγοι καὶ Γάλλοι μαζὺ μὲ γυναικόπαιδα ὑπερέβησαν τοὺς 200. Μαζευτήκαμε ὅλοι καὶ ψάλαμε τὴν παράκλησιν τῆς Παναγίας καὶ τὴν παρακαλέσαμε νὰ σκεπάσῃ καὶ νὰ προστατεύσῃ ὅλους. Συγχωρεθήκαμε ἀναμεταξύ μας διότι δὲν ξεύραμε ἂν θὰ ζούσαμε σὲ λίγο καὶ ἀποσυρθήκαμε σὲ γωνίες τοῦ κτιρίου γιὰ κατ' ἰδίαν προσευχῆ. Σὲ λίγη ὥρα πέρασε ἕνα ἀεροπλάνο καὶ μετὰ τί ἴσως αὐτὸ πού ἔγινε ; Χρειάσθηκαν ὥρες νὰ συνέλθωμε ἀπὸ τὴν κατάστασιν τοῦ τρόμου.

Ἐνας κρότος τρομακτικὸς σὰν νὰ ἔπεσε ἕνα ἀεροπλάνο ἀπὸ τὴν στέγη μέσα στὴ μέση τῆς σάλας φωτιές, καπνός, συντρίμια στὸ πάτωμα. Ἡ μέρα ἔγινε νύχτα, ὅλοι σὲ λίγο ἀνταμώσαμε τρομαγμένοι νὰ δοῦμε τί ἔγινε. Ζούσαμε ὅλοι - δόξα τῷ Θεῷ πάντων ἔνεκεν - ἡ Παναγία μᾶς φύλαξε, μᾶς σκέπασε, ἔκανε τὸ θαῦμα Της. Ἡ βόμβα πού ἐρίξαν δὲν ἔπεσε στὸ πάτωμα νὰ σκάσῃ ἀλλὰ στὰ χονδρὰ σίδερα τῆς ὀροφῆς πού στήριζαν τὶς λαμαρίνες καὶ ἔτσι τὰ περισσότερὰ κομμάτια τοῦ σιδήρου σκόρπισαν στὸ ταβάνι τὸ μεγάλο χάνοντας ἔτσι τὴν δυνάμει τους, λίγα ἔπεσαν κάτω. Ὁ πατήρ Σεραφεὶμ ἐτραυματίσθη μὲ ἀρκετὰ μεγάλο τραῦμα στὴν κοιλιακὴ χώρα μὲ λίγο εὐτυχῶς βάθος καὶ στὸ πόδι ἐλαφρῶς. Ὅλοι οἱ ἄλλοι εἴμεθα καλὰ ἐτοιμάσαμε τὸν π. Σεραφεὶμ καὶ τὸν στείλαμε στὸ Νοσοκομεῖο μὲ τὸ φορητὸ μας πού ἀκόμη δὲν μᾶς τὸ εἶχανε πάρει οἱ ἀντάρτες. Ὅλοι φύγαμε καὶ ἔμεινα μόνη μου στὸ ἱεραποστολικὸ κέντρο γιὰ νὰ περιστείλω τὶς φωτιές. Ἐτσι πέρασα ἕνα 24ωρο μόνη, μόνω τῷ Θεῷ ἀφῆμένη, στὰ χέρια Του καὶ στὴν προστασία τοῦ Ἁγίου Γεωργίου, πού τὸν Ἱερὸ Ναὸ του ἔχουν κτισμένο οἱ Ἑλληνας ἐδῶ στὸ κτήριον δίπλα. Πέρασα νύκτα ἀγωνίας κάτω ἀπὸ τὰ πυρὰ πού ὅλη νύχτα δὲν ἤσυχασαν. Τὰ τζάμια ἀπὸ τὴ τζαμαρία πού περιβάλλει τὸ κτήριον ὅλα σχεδὸν κατέρρευσαν. Ὁ Ἅγιος Γεώργιος ἔκανε τὸ θαῦμα του μὲ προσάτευσεν. Ξημέρωσε κάποτε καὶ ἐπρόβαλε ἡ ἡμέρα μὲ ὅλες τὶς φυσικὲς ὁμορφιές πού δίνει ὁ Δημιουργὸς Θεὸς ἄσχετα ἂν ἡ ἀνθρώπινη κακία πάη νὰ καλύψῃ μὲ σκιά καὶ κακὸ. «Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα Σου Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας» διήλαθαμε διὰ πυρὸς ὕδατος καὶ καπνοῦ καὶ ἐξήγαγε ἡμᾶς εἰς ἀναψυχὴν».

Ὅλη μέρα οἱ στρατιῶτες μπαϊνόβγαιναν γιὰ νὰ ζητήσουν κάτι καὶ μόνο τὸ βράδυ ἦρθε αὐτοκίνητο ἀπὸ τὸ Νοσοκομεῖο γιὰ νὰ μὲ πάρουν καὶ ἔμεινα ἐκεῖ. Κλείδωσα τὴν πόρτα τῆς Ἱεραποστολῆς μὴ ξεύροντας ὅτι δὲν θὰ γύριζα ποτὲ πιά πίσω. Στὸ Νοσοκομεῖο νοιώθαμε κάπως πιὸ ἀσφαλισμένοι διότι ἦσαν μακριὰ οἱ στρατιωτικὲς ἐπιχειρήσεις καὶ τὰ πυρὰ - δόξα τῷ Θεῷ γιὰ ὅλα.

Τὴν 6η μέρα τοῦ πολέμου διεδόθη ἡ εἰδησις ὅτι ἐρχονται ἀλεξί-

ΚΟΛΟΥΕΖΙ

ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΣ ΠΕΞΟΥ

- Μία από τις 10 εκκλησίες της περιοχής του Κολουέζι. Διακρίνονται ο π. 'Αμφιλόχιος και η αδελφή Ζωή Μιχαλάκη.

πρωτισται Γάλλοι και Βέλγοι για να ελευθερώσουν τους Λευκούς όσο βρίσκονται εν τῇ ζωῇ διότι ἡ κατάστασις χειροτέρευε καθημερινῶς. Ἐτσι τὴν Παρασκευὴ τὸ ἀπόγευμα ἄρχισαν τὰ στρατιωτικὰ ἀεροπλάνα νὰ ἐρχονται καὶ νὰ κατεβάζουν στρατιώτας. Οἱ εἰσβολεῖς σπῆν εἶδησι αὐτῇ ἄρχισαν νὰ ἀνασυντάσσονται, νὰ φεύγουν, νὰ κρύβονται στὸ δάσος. Χαρὰ καὶ συγκίνησις πλημύρισε τὶς ψυχὰς ὅλων μας ὅταν ἀντικρύσαμε τὸ θέαμα τῆς πτώσεως τῶν ἀλεξιπτωτιστῶν ἔξω ἀπὸ τὸ Νοσοκομεῖο πού σὲ λίγο τὸ περικύκλωσαν. Τὴν ἄλλη μέρα Σάββατο 8ῃ ἡμέρᾳ τοῦ πολέμου ἐσυνεχίσθη ἡ προσγειωσις ἀλεξιπτωτιστῶν. Ἄρχισε ὁμως καὶ ἡ μεταφορὰ τῶν τραυματιῶν καὶ ἀσθενῶν πρῶτα στὸ ἀεροδρόμιο, ἀφοῦ ἐλευθερώθη ἀρχικὰ αὐτό, καθὼς καὶ ὅλων ἀνεξαιρέτως τῶν λευκῶν καὶ ἐκεῖθεν εἰς Εὐρώπην. Τὴν Κυριακὴ τὸ ἀπόγευμα 21-5-78, 9ῃ ἡμέρᾳ τοῦ πολέμου φεύγαμε καὶ οἱ τελευταῖοι λευκοὶ Εὐρωπαῖοι μαζί μὲ τὶς ἀδελφές τοῦ Νοσοκομείου τὸ ὁποῖο καὶ ἐκλείσει. Ἐφευγα μὲ λύπη σπῆν ψυχὴ πού δὲν μπόρεσα γιὰ τελευταία φορὰ νὰ πάω μέσα στὸ Ἱεραποστολικὸ μας κέντρο νὰ δῶ τί ἔμεινε, τί ἔγινε, οὔτε νὰ δῶ τοὺς Ὀρθοδόξους μας Χριστιανούς. Ἄφησα ὅλους καὶ ὅλα στὸ χέρι τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν προστασίᾳ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου. Φεύγοντας καθὼς εἶδαμε ἡ ὄψις τῆς πόλεως παρουσίαζε εἰκόνα ἐρημώσεως καὶ καταστροφῆς. Κορμιὰ ἀνθρώπινα στοὺς δρόμους ξαπλωμένα, ἄταφα καὶ αὐτοκίνητα πολλὰ πεταμένα. Παρ' ὅλη τὴ λύπη μας δὲν χάσαμε τὸ θάρρος μας. Πιστεύομε σπῆν πρόνοια τοῦ Θεοῦ, ἡ ἀγάπη Του θὰ βρῆ τρόπο νὰ βοηθήσῃ τὰ πλάσματά Του. Αὐτὸς θὰ κανονίσῃ τί πρέπει νὰ γίνῃ καὶ θὰ προστατέψῃ καὶ τὴν Ἱεραποστολὴ ἀλλὰ καὶ τοὺς Λευκοὺς καὶ Μαύρους ἀδελφούς μας.

- Ὁ Ἄρχιμ. π. Ἄμφιλόχιος Τσοῦκος σπεῖρει μὲ ἀγάπη στὶς ψυχὰς τῶν παιδιῶν τὸ θεῖο λόγο.

- Πορεία προς ποταμό για ομαδική Βάπτισι πλησίον του Κολουέζι.

Αφρικανικός απόηχος

«Ὡς τῷ Κυρίῳ ἔδοξε οὕτω και ἐγένετο».

Ἡ ζωὴ μας κατευθύνεται πάντα ἀπὸ τὸν Θεὸν και χωρὶς τὸ θέλημά Του φύλλο ἀπὸ δένδρι δὲν πέφτει. Και τὰ καλά ὁ Θεὸς τὰ δίνει και τὶς δοκιμασίαις ὁ Θεὸς τὶς ἐπιτρέπει. Ἡ ζωὴ τοῦ ἀνθρώπου εἶναι μία ἀλληλουχία και μία συμπλοκὴ χαρᾶς και λύπης, ἐπιτυχίας και ἀποτυχίας, ὑγείας και πόνου, προόδου και καταστροφῆς. Μέσα σ' ὅλα αὐτὰ ὑπάρχει μία μεγάλη δύναμις ἢ χριστιανικὴ πίστις ποῦ δίνει σωστὴ ἐρμηνεία και ἀξία σ' ὅλα τὰ παραπάνω και στὰ εὐχάριστα και στὰ δυσάρεστα. Ὁ Χριστιανὸς εἴτε εὐημερεῖ εἴτε δοκιμάζεται αἰσθάνεται πάντα ἀσφαλῆς και εἰρηνικὸς κοντὰ στὸ Χριστὸ ποῦ εἶπε στοὺς μαθητὲς του και σ' ὅλους ἐμᾶς τοὺς Χριστιανούς τὸ «μὴ ταρασέσθω ὑμῶν ἢ καρδία μηδὲ δειλιάτω» και τὸ «ἰδοὺ ἐγὼ μεθ' ὑμῶν εἰμι πάσας τὰς ἡμέρας ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος».

Αὐτὸς εἶναι ὁ λόγος λοιπὸν ποῦ δὲν χάνουμε τὸ θάρρος μας γιὰ ὃ,τι δήποτε συνέβη πρόσφατα στὸ Ζαῖρ. Μὲ τὴν βοήθεια τοῦ Θεοῦ θὰ ξαναφτιάξῃ ὃ,τι χάλασε. Ὁ νοῦς μας και ἡ καρδιά μας βρίσκονται πάντα στὸ Κολουέζι και σ' ὀλόκληρη τὴν SHAMBA τοῦ Ζαῖρ, ὅπου πρὶν λίγα χρόνια μία ὁμάδα ἀπὸ ἀδελφούς και ἀδελφές ἐν Χριστῷ, με ἐπὶ κεφαλῆς τὸν πατέρα Ἀμφιλόχιο Τσοῦκο, ἱερομόναχο και καθηγητὴ τῆς Πατριάρχου και με τὶς εὐλογίες τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας και πάσης Ἀφρικῆς κ.κ. Νικολάου ἐπήγαμε νὰ καλλιεργή-

σομε τὸ σπὸρο τοῦ Εὐαγγελίου ποῦ ἔρριξε στὶς καρδιές τῶν Ἰθαγενῶν ὁ ζηλωτὴς και φλογερὸς Ἰεραπόστολος ὁ ἀείμνηστος Ἀρχ. Χρυσόστομος Παπασαραντόπουλος. Χαρὲς ἀνείπωτες και στενοχώριες ἀμέτρητες συνέθεσαν τὸ σκηνικὸ τῆς Ὀρθόδοξου Ἰεραποστολῆς μας στὰ μέρη ἐκεῖνα κατὰ τὴν περίοδο αὐτὴ 1973 - 1978. Ἀθρόα προσέλευσις Ἰθαγενῶν σπὴν κατήχησι, στὰ ἱερά Μυστήρια και σὲ κάθε ἄλλη ἐκδήλωσι τῆς Ἐκκλησίας μας. Στελέχωσις τοῦ ἱεραποστολικοῦ κλιμακίου με νέους ἀδελφούς και ἀδελφές ἱεραποστόλους, ἀνοικοδόμησι ἱερῶν Ναῶν, κατάρτησι χορωδιῶν, ἐπισκέψεις διαφόρων ἀπομακρυσμένων πόλεων και χωριῶν. Τὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ ὁμολογεῖται και δοξάζεται παντοῦ. Ὁ Σταυρὸς σύμβολο νίκης, τῆς Ἀληθείας κατὰ τοῦ ψεύδους και τῆς ζωῆς, κατὰ τοῦ θανάτου, σπῆνεται παντοῦ. Μὰ και ὁ ἀντίπαλος ἐχθρὸς ὁ διάβολος δὲν χασομερᾷ, μεθοδεύει τὴν ποικιλότητα ἀντίδρασί του. Δὲν χρησιμοποιεῖ μόνο οὐδέτερα μέσα (ἀρρώστειαι, δυστυχῆματα κ.λ.π.) γιὰ νὰ πολεμήσῃ και νὰ καταστρέψῃ τὸ ἔργο τοῦ Θεοῦ. Βάζει ἀνθρώπους ἰδικούς και ξένους νὰ ἀντιδροῦν και νὰ προσθέτουν κόπο στοὺς κόπους και ἀδιέξοδο στὰ ἀδιέξοδα. Και ἡ δοκιμασία τοῦ ἔργου τοῦ Θεοῦ συνεχίζεται γιὰ νὰ φθάσῃ κάποτε στὸ Γολγοθᾶ τῆς και ἀπὸ κεῖ σπῆν Ἀνάστασις.

«Ἐν τῷ κόσμῳ θλίψιν ἔξετε, ἀλλὰ θαρσεῖτε ἐγὼ νενίκηκα τὸν κόσμον» μας λέει ὁ Χριστὸς μας και αὐτὸ μας

ἐνισχύει και μᾶς παρηγορεῖ ἰδιαίτερα τώρα ποῦ ὁ πόλεμος τῶν ὀλίγων ἡμερῶν ἐπεσώρευσε στὸ Κολουέζι ἕνα σωρὸν ἀπὸ ὑλικά και ἠθικά συντρίμια. Πόσοι Ἀφρικανοὶ ἀδελφοί μας Ὀρθόδοξοι νὰ σκοτώθηκαν ἄραγε ἐκτὸς ἀπὸ τοὺς 6 Ἕλληνες και αὐτοὶ ποῦ ἐπιζοῦν ποῦ νὰ εὐρίσκονται; Και τί νὰ κάνουν; Στὰ χωριά ὅπου ὑπάρχουν Ὀρθόδοξαι ἐνορίες συνεχίζεται ὁ ρυθμὸς τῆς ζωῆς ἢ μήπως ἀπὸ τὸ φόβο τους τὰ ἔχουν ἐγκαταλείψει και ἔχουν σκορπίσει στὰ δάση; Οἱ ὁμορφες Ἐκκλησίες μας παραμένουν σώες ἢ ἔχουν συλληθῆ κι' αὐτές;

Ὅλες αὐτές οἱ σκέψεις μᾶς δημιουργοῦν μία ἀγωνία, ἀλλὰ δὲν διώχνουν και τὴν ἐλπίδα και τὸ θάρρος ἀπὸ μέσα μας. Ἀφήσαμε πίσω μας ἕνα ἔργο ποῦ δὲν εἶναι δικὸ μας ἀλλὰ τοῦ Θεοῦ και πιστεύουμε ὅτι ὅπως Ἐκεῖνος τὸ ἐβοήθησε νὰ φθάσῃ μέχρι ἐκεῖ ποῦ ἔφθασε ἔτσι και θὰ τὸ προστατεύσῃ και τὸ φέρῃ μέχρι τὸ τέλος του ὅπως γνωρίζει και θέλει. Και γιὰ τοὺς Χριστιανούς μας πονοῦμε ἀλλὰ δὲν ἀπελπίζομεθα. Ὅλοι μας εἴτε ζοῦμε εἴτε πεθαίνουμε εἴμαστε κοντὰ Του. Χωρὶς νὰ γνωρίζουμε λοιπὸν τίποτε γιὰ τὸ αὐριον ἰφίνομε: «ἐαυτοὺς και ἀλλήλους και πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ» και καθησυχάζομε με τὴν πεποίθησι ὅτι «ὡς ἐν τῷ Κυρίῳ ἔδοξε οὕτω και ἐγένετο» «εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον ἀπὸ τοῦ νῦν και ἕως τοῦ αἰῶνος».

Ἀθήναι
Ἀδελφὴ Ἀναστασία Πέξου

Ἡ κρίση τοῦ κόσμου, ἡ Ἱεραποστολή καὶ τὸ «σκάνδαλο»

Ἡ κρίση τοῦ κόσμου

Ἡ κρίση πού περνάει ὁ κόσμος, σὲ ὅλες του τίς δομές καὶ διαστάσεις, εἶναι ἓνα ἀναμφισβήτητο γεγονός. Ἡ κρίση αὐτὴ ὑπάρχει μέσα σὲ κάθε ἐκδήλωση τῆς ζωῆς τοῦ κόσμου. Εἶναι ἓνα γεγονός πραγματικό. Ἐνα γεγονός πού δὲν μπορεῖ νὰ κρυφτεῖ πίσω ἀπὸ φτιαχτὰ σχήματα καὶ σκηνικά, πίσω ἀπὸ «εἰρηνικές» διακηρύξεις. Κανείς δὲν θὰ μπορούσε ν' ἀρνηθεῖ τὴν πραγματικότητα τῆς κρίσεως, πού διατυπώνεται μὲ ἀποκαλυπτικὴ σαφήνεια στὸ χωρίο 12.3 τοῦ Ἰωάννη : «νῦν κρίσις ἐστὶν τοῦ κόσμου τούτου». Ἡ κρίση ὅμως αὐτὴ δὲν εἶναι ἓνα γεγονός ἀπόλυτο, δὲν εἶναι μιὰ κρίση ἀποκλίσεως ἀπὸ ἀρχές ἀνθρωπιστικές, πολιτικές ἢ ἠθικές. Οἱ ἀποκλίσεις αὐτές εἶναι τὰ παράγωγα τῆς κρίσεως. Ἡ κρίση εἶναι σχετικὴ μὲ τὸ ὅτι «τὸ φῶς ἐλήλυθεν εἰς τὸν κόσμον καὶ ἠγάπησαν οἱ ἄνθρωποι τὸ σκότος ἢ τὸ φῶς» (Ἰωαν. 3.19)

Τὸ ξεπέραςμα τῆς κρίσεως

Ἡ σχετικότητα τοῦ γεγονότος τῆς κρίσεως βασιζέται στὸ ὅτι ἔχει ξεπεραστεῖ, σὰν γεγονός, ἀπὸ τὴ «φανέρωση τῆς ζωῆς» (Α' Ἰωαν. 1.2). Ἡ κρίση ἀφορᾷ ὅλο τὸν κόσμο, κ' ὅμως ἢ ἀποκάλυψη τῆς ζωῆς τῆς Ἁγίας Τριάδας μέσα στὸ μυστήριο τῆς Ἐκκλησίας εἶναι ἢ ὑπέρβαση κάθε κοσμικῆς κρίσεως καὶ φθαρτότητας «ὁ τὸν λόγον μου ἀκούων καὶ πιστεύων τῷ πέμψαντί με ἔχει ζωὴν αἰώνιον, καὶ εἰς κρίσιν οὐκ ἔρχεται, ἀλλὰ μεταβέβηκεν ἐκ τοῦ θανάτου εἰς τὴν ζωὴν» (Ἰωαν. 5.24).

Ἡ Ἐκκλησία, σὰν φανέρωση τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ, ζεῖ μέσα στὸν ἀντιφατικὸ κόσμο, αἰσθάνεται τὴν κρίση του, δέχεται τίς ἐπιθέσεις του. Οἱ πιστοὶ βρίσκονται μέσα στὴ λαίλαπα τῆς κρίσεως, κ' ὅμως προγεύονται τὴ Βασιλεία παρ' ὅλο πού γνωρίζουν ὅτι ἡ κρίση θὰ συνεχίζεται μὲ πιὸ μεγάλη ἔνταση μέχρι τὴν τελικὴ κρίση τῆς Δεύτερης Παρουσίας.

Ἡ Ἱεραποστολή

Ἡ Ἐκκλησία φανερώνει στὸν κόσμο τὴ θέση πού πρέπει νὰ πάρει μπροστὰ στὸ γεγονός τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ. Ἡ θέση πού θὰ πάρει κάθε ἄνθρωπος μπροστὰ σ' αὐτὴ τὴ φανέρωση εἶναι τὸ πιὸ κρίσιμο σημεῖο τῆς ζωῆς του. Τὸ ναὶ ἢ τὸ ὄχι ἴσο βάρος μὲ τὴ ζωὴ ἢ τὸ θάνατο. Γι' αὐτὸ κ' ἡ εὐθύνη τῶν μελῶν τῆς Ἐκκλησίας, γιὰ τὴν ἀποκάλυψη αὐτοῦ τοῦ θησαυροῦ τῆς ζωῆς, εἶναι πρωταρχικὴ. Ἡ Ἱεραποστολή, σ' ὅλες τίς μορφές της, εἶναι τὸ κριτήριο τῆς χριστιανικῆς αὐτοσυνειδήσεως μας. Εἶναι τὸ ἀποδεικτικὸ τῆς πραγματώσεως τοῦ «καινοῦ» ἀνθρώπου. Εἶναι ἢ βεβαίωση τῆς ἀληθινὰ ἀλλαγμένης φύσεώς μας.

Ἡ Ἱεραποστολή σὰν τὸ κρίσιμο σημεῖο τῆς χριστιανικῆς μας μαρτυρίας

Ὁ Ἅγιος Μάξιμος ὁ Ὁμολογητὴς γράφει ὅτι θὰ κριθοῦμε μπροστὰ στὸ Θεὸ «ὡς τῶν καλῶν ἀμελήσαντες» (P.G. 90.936). Αὐτὴ ἡ βαθιὰ κρίση δὲν μπορεῖ παρὰ νὰ ἔχει ἄμεση σχέση καὶ μὲ τὸ γεγονός τῆς Ἱεραποστολικῆς μας μαρτυρίας μέσα στὸν κόσμο. Ἐπειδὴ κρίση εἶναι γιὰ μᾶς ἡ ἀνελέητη φράση «ὡς τῶν καλῶν ἀμελήσαντες».

Ὁ Ποιμὴν τοῦ Ἑρμᾶ προτρέπει γιὰ τὴν πραγμάτωση τῆς Ἱεραποστολικῆς μαρτυρίας καὶ ζητεῖ γενναιότητα : «γενναίως νὰ συμπεριφερθεῖς εἰς τὴν διακονίαν αὐτὴν, εἰς πάντα ἄνθρωπον νὰ διηγῆσαι τὴν μεγαλωσύνην τοῦ Κυρίου, καὶ χάριν θὰ ἔχῃς εἰς αὐτὴν τὴν διακονίαν» (Ποιμὴν, Παραβολὴ ι', 4.1, ΒΕΠΕΣ 3.109)

Ἡ Ἱεραποστολή εἶναι πραγματικὰ τὸ κρίσιμο σημεῖο τῆς χριστιανικῆς μαρτυρίας καὶ παρουσίας μας. Εἶναι τὸ κριτήριο τῆς ἀληθινῆς «γενναιότητος» καὶ τὸ ἀποδεικτικὸ στοιχεῖο τῆς δυνατότητάς μας γιὰ μιὰ πραγματικὴ πορεία διακονίας.

Τὸ «σκάνδαλο»

Οἱ προηγούμενες γραμμὲς καὶ σκέψεις θὰ μένουں χωρὶς ἀντίκρουσμα ἐὰν δὲν βροῦν τὴ σχέση τους πρὸς τὸ «σήμερον» τῆς Ἱεραποστολῆς, πρὸς τὸ κρίσιμο σημεῖο πού θὰ μπορούσε νὰ χαρακτηριστεῖ καὶ σὰν τὸ «σκάνδαλο» τῆς χριστιανικῆς μας ζωῆς. Τὸ «σκάνδαλο» ἔχει ἄμεση σχέση μ' ὅλους μας, ἐπειδὴ :

1. Εἴμαστε τόσο βέβαιοι γιὰ τὴν Ὁρθοδοξία μας ὥστε ξεχνοῦμε νὰ τὴν ἐφαρμόσουμε ἐκεῖ πού ἀκριβῶς πρέπει, στὸ χωρὶ τῆς Ἱεραποστολῆς.

2. Νομίζουμε ὅτι ἡ Ἱεραποστολή εἶναι ὑπόθεση πού βασιζέται στὴν ἠρωικὴ προσπάθεια μερικῶν, κ' ἀφήνομε τελείως ἀπροετοίμαστο τὸ ὑπόβαθρο πού θὰ κάμει τὴν Ἱεραποστολή νὰ ξεπεράσει τὸ στάδιο τῆς ἠρωικῆς «τρέλλας» καὶ νὰ γίνει μιὰ συστηματικὴ, συνεχῆς προσπάθεια τῆς ζωῆς τῆς Ἐκκλησίας.

3. Πολύ σπάνια μέσα στὶς ἐπίσημες συζητήσεις μας, σὲ ἐπίπεδο τοπικὸ ἢ πανορθόδοξο, ἀναφερόμαστε στὸ θέμα τῆς Ἱεραποστολῆς.

4. Γίναμε τόσο ψυχροὶ γιὰ νὰ ἐφαρμόσουμε τὴν ἀλήθεια, ἢ τόσο παράλογα ἐνθουσιώδεις γιὰ νὰ μπορούμε νὰ τὴν ἐφαρμόσουμε σωστά.

Χρειάζεται ν' ἀνοίξει στὸ χωρὶ τῆς Ἱεραποστολῆς ἓνα καινούργιο κεφάλαιο. Κεφάλαιο συστηματικῆς καὶ ἀδιάκοπης προσπάθειας, χωρὶς μεγαλεπήβολα σχέδια ἀλλὰ καὶ χωρὶς σπασμωδικές καὶ τυχαίες ἐνέργειες. Ἡ κρίση τοῦ κόσμου δὲν πρέπει νὰ περάσει μέσα στὴ ζωὴ μας ἀφοῦ «τὸ γεγεννημένον ἐκ τοῦ Θεοῦ νικᾷ τὸν κόσμον» (Α' Ἰωαν. 5.4)

Κ. ΣΤΡΑΤΗΓΟΠΟΥΛΟΣ

ΜΙΑ ΠΕΝΤΑΕΤΙΑ ΠΕΡΑΣΕ

᾽Αδιάκοπος

συνεχίζεται ὁ ἀγῶνας γιὰ τὴν διάδοσι τοῦ κηρύγματος στὴν ΚΑΝΑΝΓΑ τοῦ Ζαΐρ.

Στις 19 Ἰουλίου 1978 συμπλήρωσε πέντε χρόνια Ἱεραποστολικῆς δραστηριότητος στὴν Κανάνγκα τοῦ Ζαΐρ, ὁ Ἀρχιμ. Χαρίτων Πνευματικάκις.

Μιά ὀλόκληρη πενταετία, δοσμένος στὴ χαρὰ τῆς ἀγάπης τῶν μαύρων ἀδελφῶν, καταπνίγοντας τὴν νοσταλγία γιὰ τὴν Πατρίδα, ἐργάζεται ἀκούραστα γιὰ ν' ἀνθίσουν στὴν Μαύρῃ Ἠπειρὸ τὰ λευκὰ ἀνθὰ τῆς Ὀρθοδοξίας μας. Τὸ ἔργο ποῦ ἐπιτελεῖ δὲν ἔχει ἀνάπαυλα. Ἐπανελημμένα τοῦ ἔχουν ἀπευθύνει συνεργάτες του προσκλήσεις, γιὰ ὀλιγόχρονη ἔστω ἐπιστροφή στὴν Ἑλλάδα, ἀλλὰ στερεότυπα ἀρνητικὴ εἶναι ἡ ἀπάντησις. Παρατίθεται ἐνδεικτικὰ ἀπόσπασμα γράμματος ποῦ τοῦ ἐστάλη πρόσφατα καὶ ἡ ἀπάντησις ποῦ ἔδωσε : «... Ἀποφασίσατε νὰ ἀγωνισθῆτε στὴν πρώτη γραμμῇ. Μὰ ἐκεῖ δὲν ὑπάρχει εἰρήνη, μόνο ἀνακαυχῇ.

Φυσικὸ εἶναι νὰ κουρασθῆκατε... Συνετὸ καὶ φρόνιμο θὰ εἶναι νὰ αποφασίσετε μίαν σύντομη ξεκούρασι τῶρα ποῦ ὑπάρχουν ἱερεῖς νὰ μείνουν λίγο στὴ θῆσι σας.

Δὲν σκέπτομαι νὰ φύγετε ἀπὸ τὴ Ζούγκλα τῶν Ἀφρικανικῶν δυσκολιῶν καὶ νὰ ἔλθετε στὴ Ζούγκλα τοῦ κόσμου τῶν διαλέξεων καὶ τῆς προβολῆς, ἀλλὰ νὰ περάσατε μερικὲς ἡσυχες καὶ ξεκούραστες ἡμέρες ὅπου σὰς ἀναπαύει. Αὐτὸ θὰ ἦταν ἡ μεγαλύτερη προσφορά σας πρὸς τὴν Ἱεραποστολὴ μίαν καὶ μετὰ, μὲ νέα δύναμι θὰ συνεχίσετε τὸ ἔργο σας...» (Δ.Χ.) «... Εὐχαριστῶ πολὺ γιὰ τὰ βαθεῖά σου φιλικὰ αἰσθήματα καὶ τὶς σωστὲς σου ἀπόψεις, πλὴν μᾶς. ... Γιατὶ τώρα ἐδῶ

δὲν εὐκαιροῦμε γιὰ ξεκούρασι καὶ ἐπιστροφή στὴν προσφιλεῖ Ἑλλάδα ἔστω καὶ λίγο, ἐξὸν ἂν μᾶς διώξουν καὶ μᾶς ἀναγκάσουν νὰ φύγωμε, ὅπως πρό τινος καιροῦ συνέβη ἐδῶ παρακάτω. ... Μὴ γένοιτο Κύριε !» (Χ.Π.) Καὶ ἡ ἀδελφὴ Ὀλγα Παπασαράντου, μοναδικὴ μέχρι στιγμῆς βοηθὸς τοῦ π. Χαρίτωνος στὴν ΚΑΝΑΝΓΑ, ἐμφορεῖται ἀπὸ τὸ ἴδιο πνεῦμα. Ὄταν πέρυσι τὸ καλοκαίρι ὁ γράφων τῆς ἔλεγε νὰ συμβάλῃ σὲ μίαν ἀπόφασιν ἐπιστροφῆς των πρὸς ξεκούρασι, ἔλεγε μειδιῶντας : Ἐάν θέλῃ ὁ πάτερ ἄς ἔλθῃ. Σὲ μένα ἕνα ταξεῖδι μὲνει ἀκόμα. ... Τὸ μεγάλο!

Ἀπὸ τὴ στιγμὴ ποῦ πάτησε ὁ πατὴρ Χαρίτων στὴν Ἀφρικὴ καὶ ἀρχισε τὸ Ὀρθόδοξο κήρυγμα, ἀντιμετώπισε πλείστες ὅσες δυσκολίες. Μέτωπα ἀπὸ ὅλα τὰ σημεῖα. Μὰ δὲν ἀποθαρρύνθηκε. Μὲ τὴν βοήθεια τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν συμπαράστασι τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῶν φίλων τῆς Ἱεραποστολῆς, δημιούργησε ἕνα θαυμάσιο ἔργο μὲ γερὰς βάσεις ποῦ ἔχει τὴ δυνατότητα νὰ φουντώσῃ καὶ νὰ ἀναπτυχθῇ.

Ἐπίτευγμα τῆς τελευταίας διετίας εἶναι ἡ ἐξεύρεσις οἰκοπέδου καὶ ἡ ἀνοικοδόμησις τοῦ νέου Ἱεροῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου, μὲ πολλοὺς κόπους, ἐπιμονὴ καὶ ὑπομονή. Ὁ Ναὸς αὐτὸς εἶναι τὸ ὄρμητήριο τῆς Ἱεραποστολῆς καὶ ἡ θεῖα λειτουργία ποῦ τελεῖται τακτικὰ σ' αὐτὸν, εἶναι ἡ ψυχὴ, ἡ ἀνάσα τῆς Ἐκκλησίας τῶν πιστῶν : «Σ' αὐτὴν δίδομε ὅλο τὸ βάρος τῆς προσπάθειάς μας. Ἡ Θεῖα Λατρεία ὀμιλεῖ καὶ ξεσηκώνει τὰ ἔγκατα τῆς

– Μία ομάδα με νέους Ὀρθοδόξους, μπροστὰ στὸ Ναὸ τοῦ Ἁγ. Ἀνδρέου τῆς Κανάνγκα.

ΝΕΑ ΑΡΧΙΖΕΙ . . .

άνθρωπινης ψυχής.

Μία Θ. Λειτουργία με τη χορωδία μας τη παιδική, με την τάξι την παραδειγματική στο Ναό μας, σηκώνει ψηλά, στα Ουράνια το Έκκλησιασμά μας.

Έρχονται να την παρακολουθήσουν και πολλοί ξένοι, μη Όρθόδοξοι (χωρίς ασφαλώς να προσκαλέσαμε κανένα). Συγκινούνται, ξανάρχονται και όμιλούν κολακευτικά για την Όρθοδοξία.

Ένας Άββας ήρχετο κατά συνέχειαν κάμποσες Κυριακές και έλεγε ότι είπε στον Έπίσκοπό τους : "Αν οι Όρθόδοξοι ήρχοντο εδώ πρό δεκαετίας δέν ξέρω μη θά γινώμαστε όλοι Όρθόδοξοι ! Έγώ όταν μπαίνω Σεβασμιώτατε στην Έκκλησία τους συναντώ τόν Θεό ! Έκει πού λειτουργούν αυτοί μιλάνε με τόν Θεόν !

Τέτοια τάξι, τέτοια ήσυχια δέν έχομε έμεις στους Ναούς μας. Νά τους μιμηθοῦμε !

Μά και οι δικοί μας, Όρθόδοξοι, τó λένε και τó ξαναλένε εδώ κι' εκεί στους συνοικισμούς και στην πόλι : Τώρα βρήκαμε την αλήθεια ! Τώρα είδαμε τó Φώς!

Βέβαια αυτά δέν πρέπει να τά λένε. Άλλά ποιός μπορεί να τους έμποδίση ; Γιατί κινούν τó φθόνο και μπορεί να έρεθίζονται οι πιστοί άλλων δογμάτων. Πάντως ως τά σήμερα δέν άκούστηκαν παράπονα ή κάποια μομφή εναντίον μας. Τó ότι θά μάς ύποβλέπουν ποιός μπορεί να τó βεβαιώση ; » (Χ.Π.)

Ένας άκόμη σταθμός στην Ιστορία τής Έκκλησίας τής ΚΑΝΑΝΓΑ είναι ή χειροτονία πέρυσι τόν Αύγουστον από τόν Μητροπολίτην Κεντρώας Άφρικής κ. Τιμόθεον δύο ιθαγενών κληρικών, τού π. Χρυσοστόμου Μπακούα Τσιμπασού και τού π. Άνδρέα Καγιάγια. Και οι δύο διαλέχτηκαν ανάμεσα από πολλούς πού είχαν ζήλο να ιερωθούν, ως οι πλέον κατάλληλοι, για να έπωμισθούν τó βαρύ έργο τού ποιμένος, τή μεγάλη άποστολή τού λειτουργού στο Θυσιαστήριο, τήν εύθύνη για τήν κατά Χριστόν προκοπή τών όμοεθνών τους.

Ο π. Χαρίτων τούς διέκρινε για τήν άφοσίωσί τους προς τόν Θεό, τήν βαθειά πίστι τους στην Όρθοδοξία και τόν πόθο τους να διακονίσουν τόν Θείο Λόγο. Έπί τέσσαρα χρόνια έδοκίμασε τó ζήλο τους και έμόχησε για τήν κατάρτισί τους, ώστε με ήσυχη τή συνείδησι να δώση τή συμμαρτυρία του και να όδηγηθούν στο Ιερό βήμα, για να λάβουν τήν Χάρι τού Άγίου Πνεύματος, δια τών χειρών τού Έπισκόπου και να άξιωθούν τού μεγάλου Μυστηρίου τής Ιερωσύνης.

Με τή λήξι τής πρώτης πενταετίας 2.000 περίπου άριθμοῦν οι βαπτισμένοι πιστοί και άρκετοι είναι οι κατηχούμενοι, ενώ στη γύρω περιοχή έντονο παρουσιάζεται τó ενδιαφέρον για τήν Όρθοδοξία μας. Επίμονες προσκλήσεις και παρακλήσεις, γράμματα και άγγελιοφόροι, φθάνουν στον Ναόν και ζητούν να τούς έπισκεφθί ό Όρθόδοξος Ιεραπόστολος και να τούς μυσταγωγήση στην Όρθόδοξο πίστι και λατρεία. Και όμως τούτο είναι αδύνατον ! Τά μέσα άνύπαρκτα, οι άποστάσεις άχανείς, ό π. Χαρίτων δέν φθάνει ούτε για τήν ΚΑΝΑΝΓΑ. Δέν μπορεί να παραμελήση τó κέντρο και να άρχιση άτελείωτες περιοδείες χωρίς να είναι σε θέσι να έγκαταστήση εκεί μονίμους κληρικούς. Η φύσις τών ιθαγενών άπαιτεί μεγάλη έπαγρύπνησι. Τά κατάλοιπα τής ειδωλολατρείας, οι πατροπαράδοτες συνήθειες, τά ντόπια ήθη και έθιμα δέν ξεριζώνονται εύκολα.

Χρειάζονται πολλά χέρια, πολλοί έργάτες στον άμπελόνα. Έτσι περιορίζεται σε άκτίνα δράσεως πού έχει τήν δυνατότητα να έλέγχη και να φροντίζη, μέχρις ότου παρουσιασθούν και άλλες εύγενείς ψυχές πού θά προσφερθούν στην διακονία αυτού τού ύψιστου χρέους.

Βελτιώνει όλο και περισσότερο τις συνθήκες τού Ιεραποστολικού κέντρου και καταγίνεται στην κατάρτισι στελεχών και συνεργατών οι όποιοι έρχονται σε έπαφή με τις εύρύτερες μάζες. Άλλά ως δοῦμε μια δική του περιγραφή.

«Κάθε μέρα από τις 11 τó πρωί ως τις 4 μ.μ. ένας φύλακας φρουρός (έφημερεύων) τής Έκκλησίας και τού κήπου άναλαμβάνει ύπηρεσία. Τήν έπομένη άλλος κ.ο.κ.

Καταφθάνουν πολλοί πιστοί για συζήτησι, έξομολόγησι, για διάφορες έργασίες τού Ναού, για να παραδώσουν και να παραλάβουν νέα βιβλία προς άνάγνωσι από τή δανειστική βιβλιοθήκη κ.λ.π.

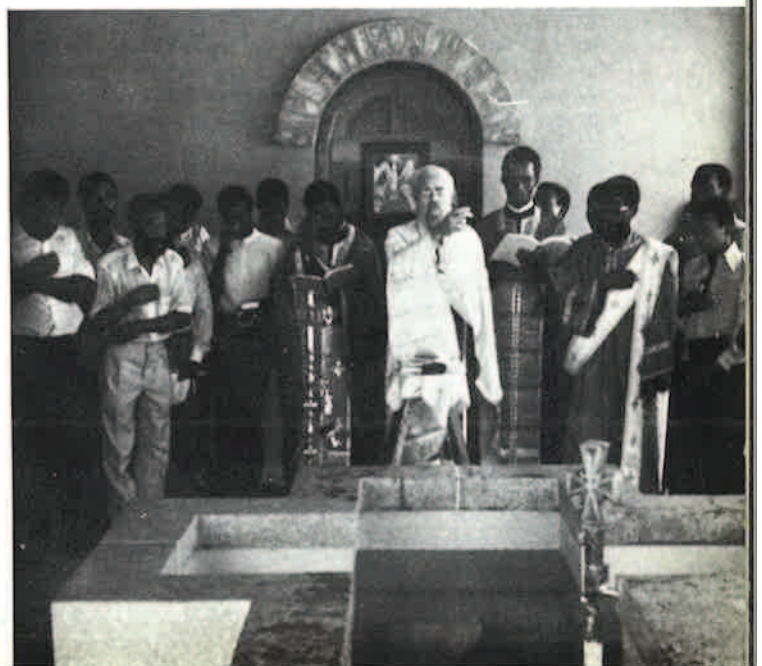
Είναι όμορφο να βλέπης και τή συρροή και τó ένδιαφέρον τών πιστών τής Όρθόδοξου Έκκλησίας τής ΚΑΝΑΝΓΑ και δὴ τών νέων, γιατί δείχνει μια προσπάθεια έπικοινωνίας, κατάρτισμου και καλλιιεργείας εις βάθος πού προμηνύει μια άνθησι άργότερα εκεί.

Δυστυχώς οι συνθήκες και οι άνήκουστοι και άλλεπάλληλοι κατατρεγμοί και έμπόδια δέν επέτρεψαν άκόμη να κτισθί μια εύρύχωρη αίθουσα στο προαύλιο τού Ναού για συγκεντρώσεις, διδασχές, κατηχητικά μαθήματα, προβολές, διδασκαλία για έκμάθησι τής Ελληνικής γλώσσης κ.λ.π.

Ο σατανάς απ' άρχης έφθόνησε και κατατρέχει τó έργο τής ΚΑΝΑΝΓΑ εις άφάνταστον βαθμό, πλην τούτο έδραιώνεται και αυξάνει έτι περισσότερο, προς κατασχύνην του και Δόξαν Θεού». (Χ.Π.)

Σ' αυτό τó χώρο βλέπει κανείς να ζή και να κινείται

- Ο π. Χαρίτων πλαισιούμενος με τούς δύο ιθαγενείς ιερείς και τόν διάκονο, τελει τó μυστήριο τής Βαπτίσεως πρό τού σταυροειδούς Βαπτιστηρίου.

ὁ πατὴρ Χαρίτων, διατηρώντας τὴ δυναμικότητά του, παρὰ τὰ 70 του χρόνια, ἀφοῦ ἢ λήξεις τῆς πενταετίας τὸν φέρνει νὰ τὰ ἔχη συμπληρώσει καὶ αὐτά. Ἀκούρα-στος πάντα λαμβάνει μέρος σὲ ὅλα καὶ ἐνδιαφέρεται γιὰ κάθε πρόβλημα ποῦ παρουσιάζεται στοὺς πιστοῦς. Καὶ τίς ὑλικές ἀνάγκες μέχρις ἐκεῖ ποῦ μπορεῖ, προσπα-θεῖ νὰ τίς θεραπεύη, νοιώθοντας μεγάλη λύπη ὅταν δὲν τὸ καταφέρνει. Ἰδιαίτερη εἶναι ἡ ἀγάπη του γιὰ τὰ παιδιά ποῦ ἐκ φύσεως εἶναι ἀδύνατα σὲ κάθε τόπο καὶ ἔχουν ἀνάγκη τῆς προστασίας τῶν μεγαλύτερων. Μὰ σ' αὐτὴ τὴν περιοχή τοῦ πλανήτη μας τὰ παιδιά ἔχουν τίς λιγώτερες περιποιήσεις, τὴ λιγώτερη στοργὴ καὶ φροντί-δα, τὰ λιγώτερα ἀγαθὰ, ἐνῶ ὑποφέρουν ἀπὸ τίς περισ-σότερες ἀνάγκες, τίς περισσότερες στερήσεις καὶ τὸ πλῆθος τῶν ἀσθενειῶν, ποῦ σβύνουν ἀπὸ τὰ πρόσωπα καὶ τὰ χεῖλη τους τὸ χαμόγελο. Κατὰ κανόνα αὐτὰ τὰ παιδιά εἶναι μελαγχολικά, πικραμένα. Στὴν ἔκφρασί τους τὸ παράπονο ἔχει ἀντικαταστήσει τὸ χαμόγελο. Καὶ στὰ παιχνίδια τους ἀκόμη σπάνιο εἶναι τὸ γέλιο !

Μὲ πόνο καὶ σπαραγμὸ παρακολουθεῖ ὁ Ἱεραπόστο-λος αὐτὸ τὸ δράμα στὸ ὁποῖο εἶναι ἀνήμερος νὰ δώσῃ λύσι καὶ σκέπτεται πῶς θὰ μπορέσῃ νὰ ἐπιτύχῃ κάποια ἀνακούφιση τοῦλάχιστο στὰ παιδάκια τῆς Ἐκκλησίας. Κάνει σχέδια καὶ προσπαθεῖ νὰ δημιουργήσῃ κάποιο συσσίτιο, ὅπως λέγει, περιγράφοντας τὴν ἐκεῖ κατάστα-ση : «...:Υπάρχει πλῆθος παιδιῶν ὑποσιτιζομένων, νηστικῶν θάλεγγες καλλίτερα.

Τὰ βλέπεις καὶ τὰ λυπᾶσαι. Ξυπόλυτα, γυμνά, σπυρια-σμένα ἀπὸ τὴν ἀβιταμίνωσι. Ἡ ἀφιχθείσα γιὰ ἓνα διά-στημα ἀδελφὴ Ἀργυροπούλου τὰ περιποιόταν ἀλλὰ τὸ κακὸ δὲν θεραπεύεται μὲ χάπια καὶ μὲ ἐξέτασι τοῦ αἵματος καὶ τὴν διαπίστωσι ἂν ἔχουν μαλάρια, ἀβιταμι-νωσι ἢ ἄλλο τι.

Χρειάζεται φαί. Μὰ φαί δὲν ἔχουν τὰ φτωχὰ. Δὲν τρῶνε τίποτε. Ἄν βροῦνε καμμιά μπανάνα ἢ κανένα μάγγο, πετροβολώντας τὰ πανύψηλα δένδρα ἢ τοὺς δώσῃ κάποιος κάτι...

Γι' αὐτὸ θεωρεῖται ἐπάναγκες ἓνα συσσίτιο ἓνα γεῦμα ἔστω ἐπὶ τοῦ παρόντος 2 φορές τὴν ἐβδομάδα καὶ βλέπουμε ἀργότερα, μὲ βᾶσι τὸ ἐθνικό-τους φαγητὸ τὴν «μπικά» ποῦ νὰ συνοδεύεται μὲ λίγο ρίζι ἢ κανένα ψάρι παστό, ὅταν βρίσκεται ἐδῶ.

Αὐτὸ θάταν τόσο θεάρεστο. Θὰ ἐπιδιωχθῆ πάση θυσίᾳ, μὰ χρειάζεται καὶ ἐμψυχο προπαντὸς ὑλικὸ ποῦ δὲν τὸ ἔχουμε δυστυχῶς.

Ἡ Μονὴ Γρηγορίου Ἁγ. Ὁρους, μαθαίνουμε, μᾶς ἐτοιμάζει νὰ στείλῃ ἓνα λαμπρὸν κληρικόν... τὸν π. Κοσμᾶ (κατὰ κόσμον Ἰωάννην Ἀσλανίδη), ἀληθινὸν Ἱεραπόστολον, ὑπηρετήσαντα στὸ Ζαῖρ στὸ πρόσφατο παρελθόν, μὲ θερμουργὸν ζῆλον, αὐταπάρνησιν καὶ ἀνδρείαν, ἀνοικοδομήσαντα τὴν περιοχή τοῦ κλιμακίου τοῦ π. Ἀμφιλοχίου στὸ Κολβέζι δεκάδα Ἐκκλησιῶν, δι' ὃ καὶ ὁ τότε Μητροπολίτης Κεντρώας Ἀφρικῆς κ. Νικόδημος νῦν Λεοντοπόλεως, τοῦ ἀπένειμε τὸν Σταυρὸν τοῦ Ἁγ. Μάρκου, ὃ δὲ νῦν Μητροπολίτης Κεντρώας Ἀφρικῆς κ. Τιμόθεος τὸν προσέκάλεσε νὰ ἔλθῃ στὴν ΚΑΝΑΝΓΑ.

Τὸν περιμένουμε. Τὸν περιμένουν οἱ πιστοί, τὰ παιδιά τῆς ΚΑΝΑΝΓΑ, ἐμψυχοι Ναοί, πεινασμένοι καὶ διψα-σμένοι γιὰ τὸν λόγον τοῦ Κυρίου». (Χ.Π.)

Μιά πενταετία πέρασε γεμάτη κόπους, ἀγῶνες δυσκολίες, προβλήματα, χαρές, λύπες, ἐνθουσιασμούς,

- Τὰ φτωχὰ παιδάκια τῆς Κανάνγκα ποῦ ὑποφέρουν ἀπὸ τίς πολλὰς στερήσεις καὶ ἀνάγκες, χωρὶς νὰ διαμαρτύ-ρωνται . . . περιμένουν ὅμως τὴν ἀγάπη μας.

ἀπογοητεύσεις, ἐπιτεύγματα ἀλλὰ καὶ ἀποτυχίες, μὰ πέρα ἀπὸ αὐτὰ ἐκδηλῆ καὶ πλουσιοπάροχη ἦταν ἡ Θεία Χάρις ποῦ ἔδινε δυνάμεις στὸν Ἱεραπόστολο νὰ συνε-χίζῃ τίς προσπάθειες καὶ εὐλογία στὸ Ἐκκλησίασμα νὰ ἀναπτύσσεται καὶ νὰ ἀνυψώνεται πρὸς τὰ ἄνω.

Εὐτύχημα ὑπῆρξε τὸ ὅτι τὰ πολεμικὰ γεγονότα, ποῦ ἐπληξαν δύο φορές τὴ χώρα στὴν περιοχή τοῦ Κολβέζι δὲν εἶχαν ἀμεση ἐπίδρασι στὴν ΚΑΝΑΝΓΑ καὶ δὲν προσένησαν νέα προσκόμματα ἀφοῦ ἡ ζώνη τῶν ἐπιχει-ρήσεων ἦταν ἀρκετὰ μακριά.

«Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου Εὐλογημένον» γιὰ ὅλα αὐτὰ τὰ δῶρα.

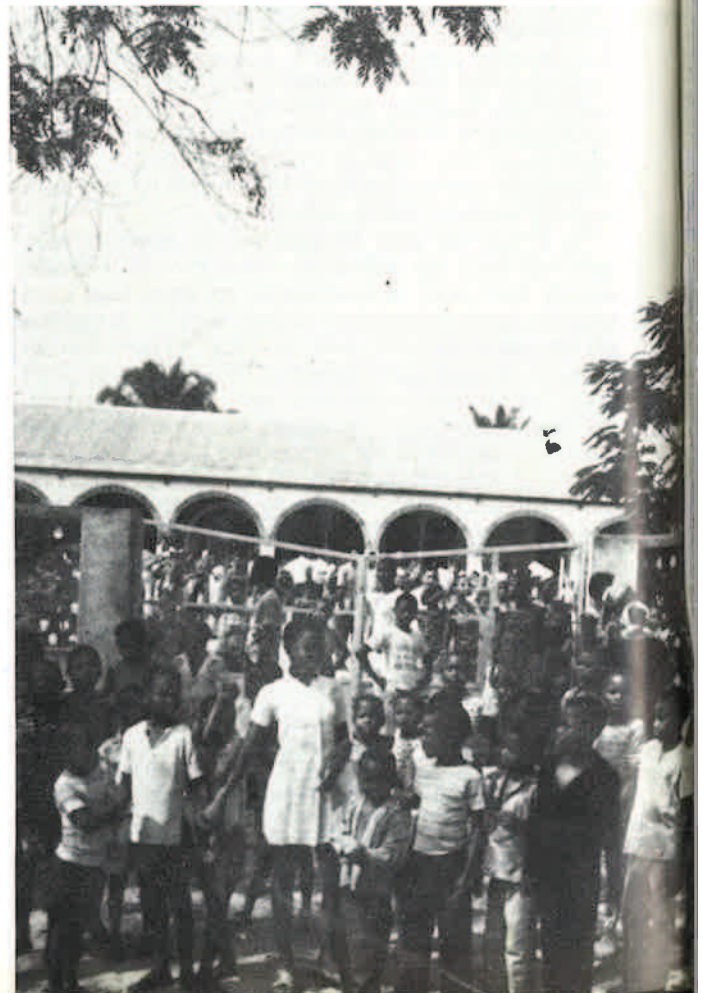
Μιά νέα πενταετία ἀρχίζει μὲ πίστι καὶ ἐλπίδα, νὰ ἀποβῆ περισσότερον γόνιμη ἀπὸ τὴν προηγούμενη, ὅπως δείχνουν τὰ σημάδια ποῦ ἔχομε. Εἶναι παρήγορο ὅτι στὸ τόπο μας σιγὰ - σιγὰ ἔχει ἀρχίσει νὰ ἀφυπνίζεται τὸ ἐνδιαφέρον γιὰ τὴν Μεγάλῃ Ἰδέα καὶ ἀρκετὲς ψυχές, νέων εὐσεβῶν, προβληματίζονται.

Καὶ εἶναι καιρὸς νὰ ἐνισχυθῆ ἡ Ὁρθόδοξος παρου-σία στὰ Ἑθνη ποῦ μέχρι τώρα ἦταν ἀσήμαντη καὶ νὰ προσφερθῆ ἡ ἀληθινὴ Ἀγάπη ποῦ τόσο ποθοῦν οἱ ἀνθρώπινες ψυχές σὲ κάθε γωνιά τοῦ πλανήτη μας.

Ἄς γίνῃ θερμὴ προσευχὴ τοῦ καθενὸς μας, ἡ ἀνά-πτυξις τοῦ Ἱεραποστολικοῦ ἔργου καὶ ὁ νοῦς, ἡ καρδιά καὶ τὰ χεῖρα μας ἄς κάνουν ὅτι πρέπει γιὰ τὴν προώθησι τοῦ κηρύγματος στοὺς ἀνευαγγελιστοὺς λαοὺς.

Ἡ Ἱεραποστολή εἶναι πρᾶξις καὶ ἀποτέλεσμα βαθει-ᾶς καὶ σωστῆς πίστεως. Εἶναι καρπὸς κάθε ψυχῆς πυρακτωμένης ἀπὸ τὸ παράγγελμα Ἐκείνου ποῦ εἶπε «Πορευθέντες μαθητεύσατε πάντα τὰ Ἑθνη».

Ν. Σ.

Η ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΚΗ ΖΩΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

Διάλεξις στα πλαίσια του έορτασμού της εβδομάδος της 'Εξωτ. 'Ιεραποστολής του Σεβ. Μητροπ. Πατρών κ.κ. ΝΙΚΟΔΗΜΟΥ

Συνέχεια από το προηγούμενο τεύχος

Είναι εύνοητον, ότι τόσοσν τὰ προαναφερθέντα μυστήρια του Βαπτίσματος, του Χρίσματος, τής Θείας Εύχαριστίας, όσον και τὰ επόμενα, εις τὰ όποία εν συνεχεία θά έλθωμεν, έχουν ως προϋπόθεσιν τὸ μυστήριον τής 'Ιερωσύνης. Διότι διά τής 'Ιερωσύνης τελεσιουργούνται τὰ λοιπά μυστήρια. Διά τουτο ή Ορθόδοξος 'Εκκλησία έχει τοποθετήσει εις τήν δέουσαν περιωπήν τὸ μυστήριον τής 'Ιερωσύνης ως εξαιρετικὴν δωρεάν και εύλογίαν του Θεοῦ, τόσοσν άπαραίτητον διά τήν όλην ζωήν τής 'Εκκλησίας και διά τήν σωτηρίαν του πιστοῦ, ώστε άνευ τής 'Ιερωσύνης νά μη είναι δυνατόν νά ύπάρξη συμμετοχή εις τήν Θεϊαν χάριν. Βεβαίως τὸ 'Ορθόδοξον αυτό φρόνημα τὸ άρνούνται άλλαι Χριστιανικαί όμολογίαι, και προπάντων οι διάφοροι αίρετικοί, οι όποιοί δέν άναγνωρίζουν τήν μυστηριακήν 'Ιερωσύνην και όμιλοῦν άβασανίστως, και χωρίς νά γνωρίζουν τήν άληθή έννοιαν του πράγματος, περί «βασιλείου ιερατεύματος» ότι δηλαδή τάχα όλοι οι Χριστιανοί μετέχουν εις κάποιαν γενικήν 'Ιερωσύνην και δέν έχουν άνάγκην τής ειδικής, τής μυστηριακής 'Ιερωσύνης, ή όποία διδεται εις τόν έπίσκοπον, και διά του έπισκόπου εις τούς πρεσβυτέρους και τούς διακόνους. Αλλά βεβαίως τὸ «Βασιλείον ιεράτευμα» είναι ιεράτευμα λατρείας, δηλαδή όλοι μαζί οι Χριστιανοί και ό κάθε ένας εκ των Χριστιανών έχει τουτο τὸ ιερατικόν στοιχείον δεδομένον εκ του βαπτίσματός του, ότι δύναται νά συμμετέχη λατρευτικώς εις τήν λειτουργικήν ζωήν τής 'Εκκλησίας και εκ του όλου αυτού βασιλείου ιερατεύματος, εκ του συνόλου αυτού λαοῦ του λατρεύοντος τόν Θεόν του, διακρίνονται «οι τας' λατρείας έπιτελούντες» ('Εβρ. 9,6). Ξεχωρίζουν εκείνοι, οι όποιοί είναι άρμόδιοι και έντεταλμένοι νά έπιτελοῦν τὰ ιερά μυστήρια. Και τουτο ρητώς ό Χριστός τὸ καθώρισε, και ή 'Εκκλησία τὸ παρέλαβε, και ή Ορθοδοξία τὸ θεωρεῖ άπαραίτητον φρόνημά της και στοιχείον τής ζωής της. «Εκείνη βεβαία Εύχαριστία ήγεισθω ή ύπό έπίσκοπον οὔσα και οὐκ έξόν χωρίς του έπισκόπου ούτε βαπτίζειν ούτε προσφέρειν, ούτε Θυσίαν προσκομίζειν», γράφει ό άποστολικός πατήρ άγιος 'Ιγνάτιος πρὸς τούς Συμρναίους. Και ή 'Εκκλησία από τής άποστολικής και μεταποστολικής έποχής γνωρίζει και πιστεύει, παραδέχεται και κηρύσσει, ότι οι άπόστολοι παρέδωκαν τὸ λειτούργημα των εις τούς έπισκόπους τὸ λειτούργημα και τήν διακονίαν τής ένσωματώσεως των μελών τής 'Εκκλησίας εις τὸ μυστικόν

σώμα του Χριστοῦ διά τής τελεσιουργίας των άχράντων μυστηρίων.

Περαιτέρω τὸ μυστήριον τής μετανοίας και έξομολογήσεως είναι και αυτό άναπόσπαστον τμήμα τής μυστηριακής ζωής τής 'Ορθόδοξου ήμών 'Εκκλησίας. Τὸ άρνούνται μέν πάλι άλλαι όμολογίαι και αίρέσεις, άλλ' όμως ό Χριστός τὸ καθίδρυσε μετά τήν 'Ανάστασίν του, όταν ένεφύσησεν εις τούς μαθητάς του και ειπεν εις αυτούς : «Λάβετε Πνεῦμα 'Αγιον, άν τινων άφήτε τας άμαρτίας άφιενται αυτοίς, άν τινων κραήτε κεκράτηνται» ('Ιω. 20, 22). Δέν χωρεί συζήτησις όπωσδήποτε είναι διαστρέβλωσις τής άληθείας ή διαμφισβήτηση αυτής τής πραγματικότητας, τήν όποιαν ή 'Ορθόδοξος 'Εκκλησία διακρατεῖ ως Χριστοδίδακτον πίστιν της βεβαίαν και συνεχή.

'Ακόμη και τὸ εύχέλαιον σαφώς τὸ μαρτυρεῖ ό 'Αδελφόςθεος 'Ιάκωβος «'Ασθενεί τις εν ύμίν ; προσκαλεσάσθω τούς πρεσβυτέρους τής 'Εκκλησίας, και προσευξάσθωσαν επ' αυτόν αλείψαντες αυτόν έλαίω εν τῷ όνόματι του Κυρίου και ή εύχή τής πίστεως σώσει τόν κάμνοντα, και έγερει αυτόν ό Κύριος καν άμαρτίας ή πεποηκώς, άφεθήσεται αυτός». ('Ιακ. 5,15) 'Υπάρχουν δηλαδή διά τήν εν γένει λειτουργικήν παράδοσιν, και πρὸ πάντων τήν μυστηριακήν ζωήν, τής 'Ορθόδοξου ήμών 'Εκκλησίας ρηταί και αύθεντικά έπιβεβαιώσεσι σαφείς, σαφέσταται όχι ένδειξεις άλλά άποδείξεις εκ τής Καινής Διαθήκης και περαιτέρω διά τής μαρτυρίας των 'Αγίων Πατέρων και διαδόχων των 'Αποστόλων, και διά τής ζωής και πράξεως τής 'Εκκλησίας, ή συνεχής λειτουργική ήμών παράδοσις έπιμαρτυρεῖται και έπιβεβαιούται.

Δέν παρέλειψε δέ εν τή Καινή Διαθήκη ό λόγος του Θεοῦ νά κατονομάση

και τόν Γάμον ως «μυστήριον μέγα» και δη όχι άπλώς μέγα άλλά «εις Χριστόν και εις τήν 'Εκκλησίαν» ('Εφεσ. 5,32) δηλαδή ως έχουν σχέση και άναλογίαν με τόν δεσμόν του Χριστοῦ μετά τής 'Εκκλησίας ίνα τοιουτοτρόπως ό κύκλος των επτά μυστηρίων τής 'Ορθόδοξου 'Εκκλησίας είναι μεμαρτυρημένος άγιογραφικώς.

Θά κλείσωμεν δέ τήν όλην ανάπτυξιν περι τής λειτουργικής ζωής τής 'Ορθόδοξου ήμών 'Εκκλησίας ύπενθυμίζοντες, ότι ένα έκτετατόν σύνολον εύχων που περιέχονται εις τὸ μέγα Εύχολόγιον διδει τήν εικόνα του πῶς περιβάλλει ή 'Ορθόδοξος 'Εκκλησία τήν καθημερινήν ζωήν των πιστών της, άκόμη και τὰ πλέον κοινά αυτών έργα. 'Υπάρχουν εις τὸ Εύχολόγιον τής 'Εκκλησίας μας έπί παραδειγματι εύχή έπί θεμελίου οίκου, εύχή έπί όρύξει φρεάτος, εύχή εις φύτευμα άμπέλου, εύχή εις τὸ εύλογησαι έδέσματα, εύχή εις άγάπην και όμόνοιαν έχθρας πινός κ.ο.κ. και άναριθμητοί άλλαι εύχαι καλύπτουσαι όλας τας περιστάσεις τής ζωής. Αύτη είναι ή 'Ορθοδοξία εις τόν λατρευτικόν της τομέα' άγιάζει συνεχώς τήν ζωήν μας άνα πάν βήμα μάς συνοδεύει διά βίου εις πάντα τὰ διαβήματα ήμών διά νά γίνωνται τὰ πάντα «εν Κυρίω» διά νά γίνωνται τὰ πάντα «συν Θεῷ» πάντοτε. Και πέραν τής παρούσης ζωής ή λειτουργική ζωή τής 'Ορθόδοξου 'Εκκλησίας έξακολουθεῖ νά μάς πλαισιώνη και νά εύχεται και νά μνημονεύη ήμών. Διότι αύτη είναι ή πίστις της «αύτη έστί ή αίώνιος ζωή, ίνα γινώσκωσι πάντες σε τόν μόνον άληθινόν Θεόν και όν άπέστειλας 'Ιησοῦν Χριστόν» ('Ιω. 17,3) και «οὐκ έστιν ό Θεός, Θεός νεκρών άλλά ζώντων» (Ματθ. 22, 32) εις τούς αιώνας εν τή βασιλεία του.

Τέλος

ΕΣΥ ΤΙ ΣΚΕΠΤΕΣΑΙ ;

Πῶς μπορείς νά βοηθήσης ; Τί μπορείς νά κάνης ; Τί μπορείς νά δώσης ; Χρήματα ; Λόγια θερμά ; Προσευχές ; Νά παρακινήσης και άλλους νά βοηθήσουν ; Τόν έαυτόν σου μπορείς νά τόν δώσης ; Μπορείς νά τὰ αφήσης όλα γιά τόν Χριστό και νά ΠΟΡΕΥΘΗΣ στα

'Εθνη ; Τί σκέπτεσαι ; Ο Χριστιανισμός έχει ανάγκη άποφασιστικών ανθρώπων, ανθρώπων με αύταπάρνησι, με πίστι με φλογερή ψυχή. Τὸ μέγα μέρος του κόσμου δέν γνώρισε άκόμη τὸ φῶς τὸ άληθινόν, τόν Χριστόν. 'Εσύ τί σκέπτεσαι επ' αυτού ; Τί μπορείς νά κάνης ;

Ὁ διάκονος π. Νικόδημος κοντὰ στὸν ποταμὸ Λουλούα τῆς Κανάνγκα.

Ὁρθόδοξες ἀφρικανὲς μητέρες μὲ τὰ παιδιὰ τους, σὲ συνοικία τῆς Κανάνγκα.

Ἐπάρατε
τοὺς
ὀφθαλ-
μοὺς
ὁμῶν
καὶ
θεάσασθε
τὰς
χώρας,
ὅτι
λευκαὶ
εἰσι
πρὸς
θερισμὸν
ἤδη.
(Ἰωάν.
4,35)

Κορεατόπουλα ψάλλουν τὴν προσευχούλα τους.

Μέλη κατασκευαστικῆς Ὁμάδος τραγουδοῦν τὸν ὕμνο τους σὲ Σύναξη πνευματικῆς οἰκοδομῆς στὴ Σεούλ.

ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΟ ΤΡΙΗΜΕΡΟ ΣΤΗ ΣΕΟΥΛ

Με γενικό θέμα «Ο ΘΕΟΣ ΒΡΑΒΕΥΕΙ ΤΟΥΣ ΠΙΣΤΟΥΣ» έγινε και φέτος στην Κορεατική Έκκλησία της Σεούλ Κατηχητικό τριήμερο για άβαπτιστα παιδιά Δημοτικού στις 24, 25, και 26 Ιουλίου.

Το καθημερινό πρόγραμμα άρχιζαν όλα τα παιδιά μαζί με προσευχή και σύντομη Ακολουθία μέσα στον Ναό. Στη συνέχεια, οι μαθηταί χωρίζονταν σε μικρές ομάδες, κατά τάξεις, κι έπαιρναν τις θέσεις τους στις γωνίες του Ναού, στον Πρόναο, στο Γραφείο της Κοινότητας και στην αίθουσα του Νηπιαγωγείου. Το κατηχητικό μάθημα συμπλήρωνε πάντα ανάλογο εποπτικό υλικό και εικονίτσες, που έγκαιρως είχαν φθάσει από την Ελλάδα. Τραγούδια, ομαδικά παιχνίδια, μερικές καραμέλλες ή ένα φρούτο κάλυπταν το ψυχαγωγικό μέρος του πρωινού προγράμματος.

Το απόγευμα γινόταν έπεξεργασία του μαθήματος με χειροτεχνικές εφαρμογές, που με πολύ κέφι έφτιαχναν τα παιδιά στις ομάδες τους. Και το πρόγραμμα τελειώνει το βραδάκι με τραγούδια και κοινή προσευχή.

Στό τέλος του τριήμερου, μιά όμορφη γιορτούλα στον κήπο του Ναού έδωσε πολλή χαρά σ' όλους. Ίδιαίτερη έντύπως έκανε ένα μικρό σκέτς, με το όποιο οι μεγάλοι μαθητές απέδωσαν διάφορες σκηνές από τη ζωή του Ιωσήφ στις φυλακές του Φαραώ και από την ανύψωσή του σέ Αρχοντα της Αιγύπτου.

Ας εύχηθούμε όλοι να πραγματοποιηθή για όλα αυτά τα Κορεατόπουλα ή προσευχή, που έγραψε σαν γράμμα πρὸς τὸν Θεὸ ἕνας ἀπὸ τοὺς μαθητὲς τῆς Δ' Δημοτικῆς :

«Σὲ παρακαλῶ, Θεέ μου, δώσε μου πίστι σάν τὴν πίστι τοῦ Ἰβραάμ και κάνε με φίλο τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, σάν τὸν Λάζαρο».

Μ. Σπυροπούλου

- Κατηχητικό τριήμερο (24, 25, 26 Ιουλίου 1978) στὸ Ἱ. Ναὸ Ἁγίου Νικολάου Σεούλ.

- Κατηχητόπουλα και κατηγήτριες στὴν εἴσοδο τοῦ Ὁρθοδόξου Ναοῦ τῆς Σεούλ.

- Σύντομη ἀκολουθία και προσευχὴ στὸ Ναὸ τοῦ Ἁγίου Νικολάου, πρὶν ἀπὸ τὸ Καθημερινὸ πρόγραμμα.

Μια εὐλογία

Τὰ τελευταῖα χρόνια ἔγινε συχνὰ λόγος γιὰ τὸ ζωντανὸ «παρὼν» ποὺ δίνουν οἱ νέοι στὴ ζωὴ τῆς Ὁρθόδοξου Κορεατικῆς Ἐκκλησίας καὶ στὶς ἱεραποστολικές τῆς προσπάθειες. Αὐτὸ δὲν εἶναι οὔτε σχῆμα λόγου οὔτε ὑπερβολή. Εἶναι μιὰ ἀναμφισβήτητη πραγματικότητα, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ μιὰ ἀπὸ τὶς μεγαλύτερες εὐλογίες τοῦ Κυρίου στὸ «μικρὸ ποίμνιό» Του τῆς Κορέας. Τὴν εὐλογία αὐτὴ κάνει ἀκόμα πιὸ χειροπιαστὴ τὸ γεγονός ὅτι οἱ νέοι ἀποτελοῦν τὴν πλειονότητα τῶν μελῶν τῆς Κορεατικῆς Ἐκκλησίας καὶ τὸ ὅτι ὁ ἀριθμὸς τους συνεχῶς αὐξάνει μὲ τὴν προσθήκη τῶν νεοφωτιστῶν.

Ἕνα πρόβλημα

Ὅμως ἡ χαρὰ γι' αὐτὴν τὴν εὐλογία εἶναι συυφασμένῃ μὲ ἕνα πρόβλημα : τὴν ἔλλειψη χώρου. Ἐνὸς ἀπλοῦ χώρου, σκεπασμένου καὶ ζεστοῦ, ὅπου οἱ νέοι θὰ μποροῦν νὰ συγκεντρῶνται κατὰ τὸν μακρὰς διάρκειας «πολιτικὸ» χειμῶνα τῆς Σεούλ καὶ κατὰ τοὺς βροχεροὺς μῆνες τοῦ καλοκαιριοῦ. Ἡ ἔλλειψη ἐνὸς κτηρίου μὲ τὶς ἀπαραίτητες αἴθουσες, γιὰ τὶς δραστηριότητες μιᾶς ἱεραποστολικῆς Ἐκκλησίας, ποὺ βρίσκεται σὲ μιὰ πρωτεύουσα μὲ 7.800.000 κατοίκους, αὐτὴ ἡ ἔλλειψη εἶναι ἕνα μεγάλο πρόβλημα.

Αὐτὸ τὸ κτήριον εἶναι ἰδιαίτερα ἀπαραίτητο γιὰ τὰ γενικὰ προγράμματα τῶν νέων. Τὸν περασμένο Δεκέμβριο 200 Μαθηταὶ Λυκείου ἤρθαν γιὰ πρώτη φορὰ στὴν Ἐκκλησία μας νὰ παρακολουθήσουν ἕνα εἰδικὸ πρόγραμμα. Μετὰ ὅμως ἀπὸ τὸ 1ο μέρος τοῦ προγράμματος ποὺ ἔγινε στὸ Ναό, οἱ περισσότεροι ἔφυγαν χωρὶς νὰ παρακολουθήσουν τὴ συνέχεια, γιατί φυσικὰ δὲν χωροῦσαν στὴν αἴθουσα τοῦ Νηπιαγωγείου μας (τὸ Ὑπουργεῖο Παιδείας ἔχει ἐγκρίνει νὰ δέχεται 40 Νήπια!).

Εἶναι ὅμως ἐξ ἴσου ἀναγκαῖο καὶ γιὰ τὰ ἐβδομαδιαῖα Κατηχητικὰ Προγράμματα τῶν Νέων. Ὁ μόνος χρόνος ποὺ διαθέτουν οἱ μαθηταί, οἱ ἐργαζόμενοι νέοι καὶ οἱ φοιτηταὶ στὴ Σεούλ εἶναι τὴν Κυριακὴ τὸ πρωὶ μετὰ τὴν Θ. Λειτουργία, ποὺ ἐδῶ τελειώνει γύρω στὶς 11.30. Ἐκείνη τὴν ὥρα θὰ πρέπει νὰ γίνουν οἱ συγκεντρώσεις Μαθητῶν καὶ Μαθητριῶν Γυμνασίου, Λυκείου, Φοιτητῶν καὶ ἄλλων Νέων, ἡ Κατηχητὶ τῶν ἐπιθυμούντων νὰ βαπτιστοῦν, ἡ Σύναξις τῶν γονέων κ.λ.π. Κυριακὴ πρωὶ ἐπίσης πρέπει νὰ

γίνουν τὰ Κατηχητικὰ τῶν Μαθητῶν ὅλων τῶν Τάξεων τοῦ Δημοτικοῦ, σὲ ἐπὶ μέρους τμήματα κατὰ τάξεις καθὼς καὶ τῶν παιδιῶν Νηπιαγωγείων.

Πῶς ὅμως θὰ γίνουν ὅλα αὐτὰ ὅταν ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία τῆς Σεούλ δὲν διαθέτει σήμερα παρὰ ἕνα παλὸ σπιτί ποὺ τὸ μετέτρεψε σὲ αἴθουσα Νηπιαγωγείου ;

Καὶ ἡ λύσις του

Τὸ πάρα κάτω σχέδιο παρουσιάζει τὴν ὀμι ἐνὸς ἀπλοῦ κτιρίου, ποὺ μπορεῖ νὰ κτισθῆ στὴν αὐλὴ τοῦ Ναοῦ τοῦ Αγ. Νικολάου τῆς Σεούλ. Στὸ ὑπόγειο προβλέπεται νὰ γίνῃ μιὰ μεγάλη αἴθουσα, ποὺ θὰ μπορεῖ νὰ χωρίζεται σὲ τρεῖς ἐπὶ μέρους γιὰ τὶς ἐκδηλώσεις τῶν Τμημάτων Μαθητῶν καὶ Νέων. Στὸ ὑπόγειο ἐπίσης προβλέπονται : 1) Παρεκκλήσιο γιὰ τὶς καθημερινές Ἱ. Ἀκολουθίες καὶ τὶς Θ. Λειτουργίες μὲ λίγους ἐκκλησιαζομένους (εἶναι πολὺ δαπανηρὴ ἡ καθημερινὴ χρῆσις τοῦ καλοριφέρ τοῦ Ναοῦ) καὶ 2) Ἀναγνωστήριο, γιὰ διευκόλυνσι τῆς μελέτης μαθητῶν Γυμνασίου καὶ Λυκείου, οἱ ὁποῖοι λόγω στενότητος τῶν συνήθων κορεατικῶν σπιτιῶν καταφεύγουν σὲ Βιβλιοθήκες - Ἀναγνωστήρια ἐπὶ πληρωμὴ γιὰ νὰ μελετοῦν. Στὸ ἰσόγειο προβλέπονται Γραφεῖα καὶ Ξε-νάνας, διότι τὸ πρόβλημα στέγης εἶναι ὀξύτατο στὴ Σεούλ. Καὶ στὸν 1ο ὄροφο κατοικία Κληρικῶν.

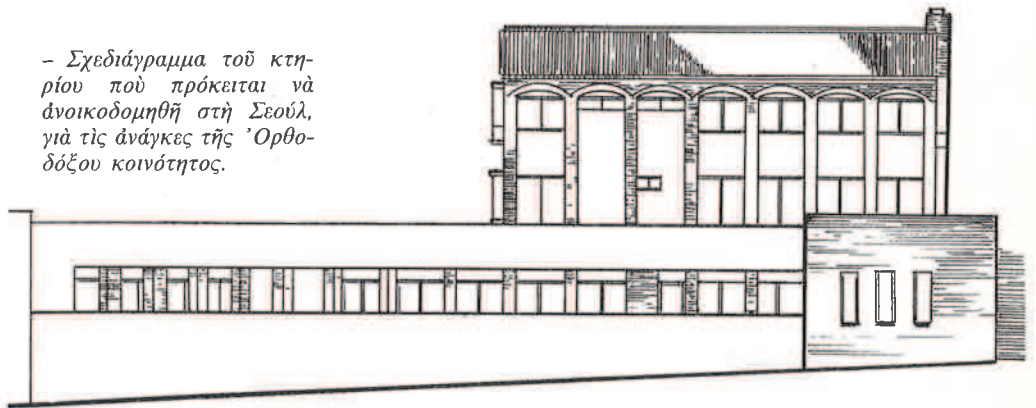
Κατὰ τὴν οικονομικὴ μελέτη, ποὺ ἔγινε βάσει τῶν ἀρχιτεκτονικῶν σχεδίων, τὸ ὕψος τῆς δαπάνης τοῦ ὅλου κτηρίου ἀνέρχεται σήμερα σὸ ποσὸν τῶν 58.609.000 Won Κορέας ἢτοι 4.615.000 ἑλληνικὲς δραχμὲς. (Στὸ ποσὸν αὐτὸ δὲν ὑπολογίζεται νέα πιθανὴ αὐξήσι τιμαρίθμου). Βεβαίως τὸ ποσὸν αὐτὸ εἶναι ἀδύνατον νὰ προσφερθῆ ἀπὸ μιὰ μόνον πηγὴ. Ἄν ὅμως ὅλοι ὅσοι κατανοοῦν τὴ σημασία τῆς υπάρξεως αὐτοῦ τοῦ κτηρίου γιὰ τὶς στοιχειώδεις ἱεραποστολικὲς ἀνάγκες τῆς Ὁρθόδοξου Ἐκκλησίας τῆς Κορέας θελήσουν νὰ συμβάλουν, μὲ τὴ βοήθεια τοῦ Κυρίου τὸ πρόβλημα θὰ βρῆ τὴ λύσις του.

Ἦδη μὲ τὶς πρώτες δωρεές, ποὺ γι' αὐτὸν τὸ σκοπὸ ἐφθάσαν στὴ Σεούλ, ἡ Κοινότης προχωρεῖ σὲ μειοδοτικὸ διαγωνισμό γιὰ τὴν ἀνάθεσι τοῦ «σκελετοῦ» τοῦ κτιρίου. Εἴθε ἐκεῖνος ποὺ δὲν βρῆκε «τόπον ἐν τῷ καταλύματι» νὰ εὐλογήσῃ τὴν προσπάθεια, ὥστε ὅλοι ὅσοι καταφεύγουν στὴν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία τῆς Σεούλ γιὰ νὰ Τον γνωρίσουν νὰ βρίσκουν κατάλληλο χωρὸ γιὰ νὰ «κατη-χοῦνται τῷ λόγῳ τῆς ἀληθείας» Του.

+ Ἀρχιμ. Σωτήριος Τράμπας

Ὁ «ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΣ», δέχεται κάθε δωρεὰ γιὰ τὴν ἀνάγεσι τοῦ κτηρίου - αἰθούσης τῆς Ὁρθόδοξου Κορεατικῆς Ἐκκλησίας καὶ συνιστᾷ τὴ θερμὴ συμπαράστασι στὴν πιὸ πάνω ἐκ-κλησί, ὥστε νὰ διευκολυνθῆ τὸ ἱεραποστολικὸ ἔργο στὴ Σεούλ, ποὺ ἐπιτελεῖ μὲ ἔνθεο ζῆλο ὁ ἀρχιμ. π. Σωτήριος Τράμπας.

- Σχεδιάγραμμα τοῦ κτηρίου ποὺ πρόκειται νὰ ἀνοικοδομηθῆ στὴ Σεούλ, γιὰ τὶς ἀνάγκες τῆς Ὁρθόδοξου κοινότητος.

- Ο κ. Ίάκωβος Lee, από τους πρώτους Ίρθοδόξους τής Σεούλ, με ένθουσιασμό χτυπά τις καινούργιες καμπάνες.

«**Ετοιμο**

τὸ καμπαναριό μας!»

Ἀπὸ τὸ περασμένο Πάσχα, στὴν περιοχή Maroky τῆς Σεούλ, σκορπίζουν συχνά τὸ χαρούμενο μήνυμά τους οἱ καμπάνες τοῦ Ἱ. Ναοῦ Ἁγ. Νικολάου. Τοποθετημένες ψηλά στὸ νεόχτιστο καμπαναριό, ὀλοκληρώνουν με τοὺς ἤχους τους τὴν ἐπιβλητικὴ παρουσία τοῦ μοναδικοῦ Ἱρθοδόξου Ναοῦ μας στὴν πρωτεύουσα τῆς Νοτίου Κορέας.

Ἦταν πολὺ αἰσθητὴ ἡ ἔλλειψη αὐτοῦ τοῦ καμπαναριοῦ. Ἰδιαίτερα τὴν αἰσθάνονταν οἱ παλαιοὶ Ἱρθόδοξοι Κορεάτες. Συχνά τὴν ὑπεγράμμιζαν με θλίψη. Ἀλλὰ ἀπὸ τὸ 1968, ποὺ ἀποπερατώθηκε ὁ Ναός αὐτός, οἱ οικονομικὲς δυσχέρειες τῆς Ἱρθοδόξου Κοινότητος δὲν ἐπέτρεψαν οὔτε σκέψι γιὰ τέτοια δαπάνη.

Νά, ὁμως, ποὺ τὸ καμπαναριό χτίστηκε! Σεμνό, ἀπέ-

ριττο, συντονισμένο με τὴν ἀρχιτεκτονικὴ τοῦ Ναοῦ ἐλκύει τὴν προσοχὴ τῶν ἐπισκεπτῶν καὶ γεμίζει χαρὰ τοὺς Ἱρθοδόξους Κορεάτες. «Ἐτοιμο τὸ καμπαναριό μας!» λέει καὶ ξαναλέει ὁ κύριος Ἱάκωβος, ἀπὸ τοὺς πρώτους Ἱρθοδόξους τῆς Σεούλ. Καὶ τὸ πρόσωπό του λάμπει ἀπὸ χαρά.

Στὴ βᾶσι μιᾶς πλευρᾶς τοῦ νεόχτιστου καμπαναριοῦ τῆς Σεούλ, μιὰ σεμνὴ ἐπιγραφή, γραμμένη κορεατικὰ καὶ ἑλληνικὰ, μαρτυρεῖ διακριτικὰ :

«1978 ΧΤΙΣΤΗΚΕ
ΜΕ ΔΩΡΕΑ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ.
ΟΙ ΤΡΕΙΣ ΚΑΜΠΑΝΕΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΤΗΚΑΝ
ΣΤΑ ΣΥΝΕΡΓΕΙΑ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ».

Μ.Σ.

«Χαρούμενο περιβόλι»

Αυτό το όνομα έδωσαν φέτος στην κατασκήνωσή τους οι Ὁρθόδοξοι νέοι τῆς Σεούλ : «ΧΑΡΟΥΜΕΝΟ ΠΕΡΙΒΟΛΙ». Κι εἶναι ἀλήθεια πὼς πολλές χαρὲς ἔζησαν ὅλοι τους τὸν φετεινὸ Αὐγούστο στὸ μικρὸ «ΘΑΒΩΡ» τῆς καταπράσινης πλαγιάς τῆς περιοχῆς Chong-Pyong στὰ βορειοανατολικά τῆς Σεούλ. Ὅπως ἔγραψε ἡ ἐπιστολή-πρόσκλησι, πού ἀπευθύνθηκε ἀπὸ τὴν Ὁρθόδοξη Κοινότητα πρὸς τοὺς γονεῖς, προκειμένου νὰ δώσουν τὴν γραπτὴ τους συγκατάθεσι γιὰ τὴ συμμετοχὴ τῶν παιδιῶν τους, σκοπὸς τῆς κατασκηνώσεως ἦταν ἡ ἀνάπαυσι καὶ ἡ ψυχαγωγία τῶν κατασκηνωτῶν καὶ ἡ πνευματικὴ τους τροφοδοσία μὲ τὴν καθημερινὴ μελέτη τῆς Ἁγ. Γραφῆς καὶ τὴν στενότερη ἐπικοινωνία μὲ τὸν Θεὸ διὰ τῆς προσευχῆς.

Στὴν ἐπιτυχία αὐτῶν τῶν στόχων ἀπέβλεπε τὸ καθημερινὸ πρόγραμμα, πού ἐγίνε μὲ τὴν συνεργασία τῶν ὁμαδάρχων τῆς κατασκηνώσεως.

Τὰ ἀγιογραφικὰ ἀναγνώσματα φέτος ἦταν γύρω ἀπὸ τὰ βασικὰ θεμέλια τῆς πνευματικῆς ζωῆς : προσευχὴ, μελέτη Ἁγ. Γραφῆς, Θ. Κοινωνία. Τὸ θέμα τῆς Θ. Κοινωνίας ἔδωσε εὐκαιρία νὰ ὑπογραμμισθῇ καὶ τὸ θέμα τῆς Ἱερᾶς Ἐξομολογήσεως, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ ζήσουν αὐτὸ τὸ «Μυστήριον τῆς φιλανθρωπίας» τοῦ Κυρίου μας οἱ ψυχὲς ὅλων ὧν ἦταν στὴν κατασκήνωσι τὴν παραμονὴ τῆς Μεταμορφώσεως.

Στὴν 1η περίοδο, τῶν μαθητριῶν, μία κατασκηνωτικὴ ἡμέρα ἀφιερώθηκε στὴν Παναγία μας. Στὴν περίοδο τῶν μαθητῶν μελετήθηκε ἡ μορφή τοῦ Ἀπ. Παύλου.

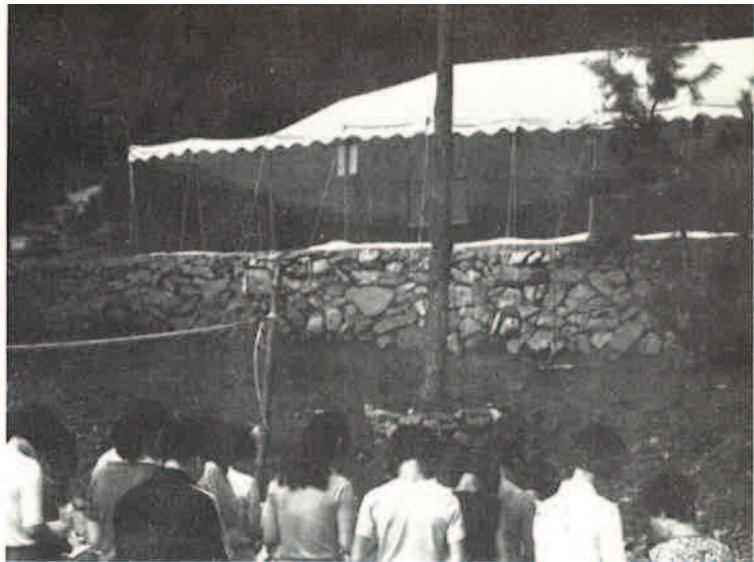
Καὶ στὶς δύο περιόδους, ἐκτὸς ἀπὸ τοὺς Ὁρθόδοξους μαθητὲς καὶ μαθήτριες, πῆραν μέρος καὶ φίλοι τους, οἱ ὁποῖοι ἐκδηλώνουν ἐνδιαφέρον νὰ γνωρίσουν τὴν Ὁρθόδοξη πίστι.

Στὰ παιδιά πού δὲν μπόρεσαν νὰ ἔλθουν στὴν κατασκήνωσι λόγω σχολικῶν καθηκόντων (ὠρισμένα σχολεῖα τῆς Σεούλ δὲν διέκοψαν τὰ μαθήματα ὅλο τὸ καλοκαίρι), δόθηκε ἡ εὐκαιρία νὰ ζήσουν στὸ «ΧΑΡΟΥΜΕΝΟ ΠΕΡΙΒΟΛΙ» τὴ Θ. Λειτουργία τῆς Μεταμορφώσεως καὶ ὅλης τῆς ἡμέρας τὸ πρόγραμμα χάρι σὲ ἐκδρομὴ, πού ὀργανώθηκε γιὰ ὅλα τὰ μέλη τῆς Κοινότητος.

Στὴν τελευταία προσευχὴ τους μπρὸς στὸν πελώριο ξύλινο σταυρὸ, οἱ κατασκηνωταὶ ἀπηύθηναν θερμὴ δέησι γιὰ ὅλους ὅσους συνετέλεσαν νὰ ἀποκτήσῃ ἡ Κορεατικὴ Ἐκκλησία αὐτὸν τὸν ὁμορφὸ κατασκηνωτικὸ χώρο, πού προσφέρει τόσα στὴ ζωὴ ὅλων.

Μ.Σ.

- Κορεατόπουλα μελετοῦν τὴν Ἁγ. Γραφή στὴ Κατασκήνωσι.

- Ὡρα προσευχῆς στὴ κατασκήνωσι τῆς Κορεατικῆς Ἐκκλησίας - Αὐγούστος 1978.

- Θ. Λειτουργία στὴ κατασκήνωσι «Χαρούμενο περιβόλι» τὴν Κυριακὴ τῆς Μεταμορφώσεως 1978.

Η ΕΠΙΘΥΜΙΑ ΤΟΥ ΑΛΕΞΗ

ΞΕΦΥΛΛΙΖΕ με ιδιαίτερο ενδιαφέρον ο δεκάχρονος Αλέξης το «Φως Ἐθνῶν», άφοσιωμένος σ' αυτό για ώρα πολλή. Μαθητής τής τετάρτης τάξεως του Δημοτικού «προαχθείς» με άριστα όπως γράφει και το ένδεικτικό του πού, λάμποντας από χαρά, έφερε άγεμίζοντας σαν τρόπαιο νίκης στο σπίτι του μια ζεστή μέρα του Ιουνίου πού πέρασε.

Χαρές, φιλιά από τους γονείς πού, μονάκριβο καθώς το έχουν, όλη τους ή στοργή και ή άγάπη έχει πέσει πληθωρικά άπάνω του. Δίπλα στεριωμένο στο έδαφος, γυαλισμένο, κατακαίνουργο με μια σημαϊούλα να κυματίζει στο μπροστινό φτερό, ένα ποδήλατο, δώρο του Παππού πού έχει το όνομά του και είναι ή άδυναμία του.

Περισσότερο άπ' όλα τήν προσοχή του έχουν άπορροφήσει οι φωτογραφίες του περιοδικού πού το στολίζουν, άπό τή δράση των Ίεραποστόλων στην Αφρική και τήν Κορέα. Κι' άκόμη πιά πολύ οι έγχρωμες φωτογραφίες πού πιάνουν και τις δυό σελίδες στο μεσόφυλλο. Ένα πλήθος παιδιά στην αύλή του Άγ. Ανδρέα τής Κανάνγκα, μετά τήν Θεία Λειτουργία. Τά

Κορεάτοπουλα με τά πασχαλινά τους δωράκια στο γεύμα άγάπης σ' ένα νηπιαγωγείο τής «Σεούλ».

Τόν έχουν έντυπωσιάσει τά γελαστά Κορεάτjκια με τις όμοϊόμορφες σιέλ μπλοϋζες τους. Ή κοπελίτσα στήν άκρινή φωτογραφία πού τρώει ρύζι με τά ξυλάκια. Τό πλήθος τά μαυράκια - χτυπητή αντίθεση άπό τά Κορεάτοπουλα - με τά φανταχτερά ρουχαλάκια και τά Ξυπόλυτα πόδια τους.

Γιά ώρα άρκετή τις κοιτάζει, και είναι οι φωτογραφίες αυτές τόσο ζωντανές πού λές ότι τά παιδιά θ' άνοιξουν τούτη τή στιγμή κουβέντα μαζί του. Και πόσα θά έχουν νά πούν τότε ; Γιά τις άσχολίες και τά όνειρά τους. Γιά τις σπουδές τους. Γιά τά παιχνίδια τους. Γιά τις στερήσεις και τις δυσκολίες τής ζωής τους. Μεταφέρεται έτσι νοερά κοντά τους, με τά μάτια του νου με τή δύναμη τής σκέψης πού γοργότερη έκμηδενίζει άποστάσεις στο λεφτό, γεφυρώνει τά πέλαγα.

Νάδινε μια βόλτα στα άφρικανάκια με τό ποδήλατο !

Τά φαντάζεται ύστερα κάποιο άπ' όλα νά είναι επάνω στη σέλα καμαρωτό και τ' άλλα ένα τσοϋρμο νά άκόλουθούν ξωπίσω του σπρώχνοντας, πέφτοντας...

Γέλια, χαρές, ξεφωνητά...

Όμως γρήγορα προσγειώνεται στην πραγματικότητα και μελαγχολεί, σκυθρωπιάζει ο Άλέξης. Είναι τούτο τό όνειρο άπραγματοποίητο. Γιατί κι αν ήταν δυνατόν πώς θά γίνονταν ή συνεννόηση μαζί τους ;

Αυτό νά ήταν μόνο τό πρόβλημα...

Γυρίζει στον Παππού πού καθισμένος δίπλα διαβάζει τήν έφημερίδα του.

Άλήθεια Παππού, τί γλώσσα μιλάνε εκεί κάτω οι άνθρωποι ;

Στό Ζαΐρ διάφορες διαλέκτους και τά γαλλικά πού είναι ή έπίσημη γλώσσα. Στην Κορέα, κορεάτjκα βέβαια. Άλλά γιατί ρωτάς ;

Νά, σκέφτομαι Παππού αν... πήγαινα εκεί κάτω ότι δέν θά τά κατάφερνα νά συνεννοηθώ μαζί τους.

Γέλασαν . . .

Έπειτα τό παιδί Ξαναρώτησε :

Και δέν μου λές Παππού, οι Ίεραπόστολοι σε ποιά γλώσσα τους μιλάνε ;

Στή γλώσσα τους φυσικά . . .

Στά γαλλικά, στα κορεάτjκα, στα σουαχίλικά . . .

Και πώς τά έμαθαν ;

Όχι και τόσο δύσκολα. Μελετώντας. Όλα τά καταφέρνει ο άνθρωπος άμα θέλει. Έχει μεγάλη δύναμη. Με τήν ζωηρή έπιθυμία, τόν πόθο νά μεταδώσουν τό φώς του Εύαγγελίου σε όσες άπειρες ψυχές μένουν στο σκοτάδι τής Εϊδωλολατρείας, προσκυνάνε τά ξόανα. Με τή φώτιση του Άγίου Πνεύματος πού έκανε τους Άποστόλους νά μιλάνε τήν ήμέρα τής Πεντηκοστής όλες τις γλώσσες του κόσμου . . .

Άλλά κοντά σ' αυτούς είναι και εκείνοι πού δέν Ξέρουν τή γλώσσα τους. Μιλάνε τότε με τή γλώσσα τής καρδιάς, τους πλησιάζουν με τήν καλωσύνη τους, τους βοηθάνε με τις γνώσεις, τους λιγοστεύουν με τήν προσφορά τους, τόν πόνο και τις στερήσεις τους.

Και συνεννοούνται περίφημα . . .

Δέν ύπάρχει κανένα πρόβλημα, καμιά δυσκολία άνάμεσά τους . . .

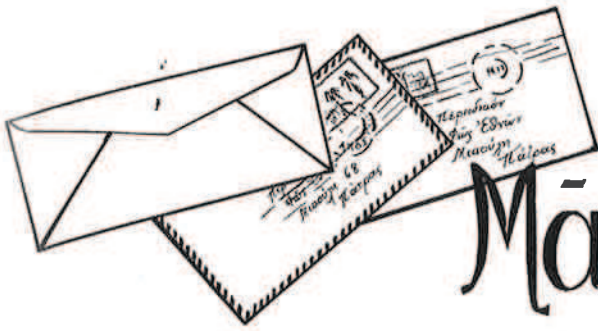
Ένθουσιάστηκε ο Άλέξης . . .

Έχεις δίκιο Παππού.

Τότε μπορώ νά πάω κι' εγώ . . .

Θά πάρω μαζί μου και τό . . . ποδήλατο !

Δημ. Πουρνάρας

Μας γράφουν

Από πολλά χωριά και πολιτείες της Πατρίδας μας. Από τόν Μωρηά και τή Ρούμελη. Από τήν Θεσσαλία και τήν Ηπειρο. Από τήν άκριτική Μακεδονία και Θράκη. Από τά γραφικά νησιά μας του Ιονίου και του Αιγαίου. Από τή Κρήτη και τή μαρτυρική Κύπρο μας. Από τήν μακρινή Αύστραλία και τήν Αμερική. Από τήν μαύρη Ηπειρο και τήν Ασία. Από τή γηραιά Εύρωπη. Από τά πέρατα τής Γής εκεί όπου ζούν εύλαβικοί Ορθόδοξοι Χριστιανοί άδελφοί μας στους όποιους φθάνει ή ταπεινή φωνή τού μήνυμα τής Αγάπης, τού σάλπισμα τής πίστεως :

“Τό Φώς Έθνών,”

Παίρνουμε καθημερινά πολλά γράμματα που μάς δίνουν θάρρος, μάς γεμίζουν αισιοδοξία, μάς όπλίζουν με δύναμη, μάς φέρνουν χαρά, μάς κάνουν νά ζούμε στό ρυθμό τής ζωής τους, νά μετέχουμε στό προβλήματά τους, νά άκούμε τόν παλμό τής καρδιάς τους. “Άς μάς χωρίζουν στερητές και θάλασσες.

Άνθρωποι με τήν δική μας σκέψη, με τό ίδιο πιστεύω, με τά ίδια ιδανικά, άς ζούν χρόνια μακριά μας, από τόν τόπο τών προγόνων μας, από τή φτωχή μας γή. Καί ή φωνή τους, ή προσφορά τους, τά αισθήματα αγάπης που πλημμυρίζουν τά γραφτά τους, έχουν ένα κοινό νόημα. Εκφράζουν διάθεσι για συμπαράστασι, για προσφορά, άδελφικά αισθήματα που γεμίζουν χαρά και συγκινούν έμείς τούς παραλήπτες τους.

Άπαντούμε σε όλους. Στόν καθένα χωριστά, εκφράζοντες τις εύχαριστίες μας. Όμως πέρα από αυτές για νά δώσουμε σε όλους τούς άναγνώστες μας ένα δείγμα τής καλωσύνης τους, νά τούς κάνουμε κοινωνούς τών αισθημάτων τους κρίνομε σκόπιμο νά σταχυολογήσουμε μερικά από τά γράμματά τους, άποσπάσματα τών όποιων παραθέτομε, καθιερώνοντας τή στήλη «Μας γράφουν»

“... Έπεσκέφθη τή Μονή μας ό κ. Παρασκευάς Δρόσος ό όποιός έπληροφο-

ρήθη κατ’ όναρ νά βοηθήση οικονομικώς τας Χριστιανικές κοινότητας ΚΑΝΑΝΓΑΣ -ΖΑΙΡΕ και δη δια νά βαπτίζωνται Χριστιανοί. Μου έδωσε για τόν σκοπόν αυτόν τό ποσόν τών δρχ. 10.000 τό όποίο έχω εις τήν διάθεσί σας ...”

(Άρχ. Γαβριήλ Μάινας,
Ι. Μ. Προφ. Ήλιού θήρα)

“... Έδώ και άρκετό καιρό διαβάζουμε τό ύπέροχο περιοδικό σας «Φώς Έθνών». Συγκινήθηκαμε από τις ύπέροχες σελίδες του, τήν δραστηριότητα και τό θείο έργο τών Ίεραποστόλων. Διαβάσαμε τά όνόματα τών ανθρώπων που σάς στέλνουν χρήματα για τήν βάπτισι τών Ίθαγενών. Ό ένθουσιασμός μου δια τό μεγάλο που άποφασίσαμε κι’ έμεις νά σάς βοηθήσουμε στέλνοντας χρήματα ...”

(Μέση Δημ. Τεχν. Σχολή Σερρών)

“... Με τήν είσοδο του καλοκαιριού δεχθήτε παρακαλώ και τή δική μας μικρή προσφορά τών 1000 μίλς με τήν εύχή για καλή πρόοδο και συνέχιση του άγιου τούτου άγώνα ...”

(Παντελής Δαλίτης Κύπρος)

“... Επιτρέψατέ μου νά εκφράσω τήν χαρά και τόν θαυμασμό μου δια τό εκλεκτόν περιοδικό Σας και τήν όλην έν γένει προσπάθειαν ...”

(Πρεσβ. Δημ. Μούτσι, Μέγαρο)

“... Τό Ίερών έργον σας είναι πολύ Άγιον και σάς εύχομαι από τά βάθη τής ψυχής μου ό Κύριος νά σας άξιώσει τό άμάραντο στέφανο τής Βασιλείας Του ...”

(Σοφία Ούζουνογλου,
Σίδνεϋ Αύστραλίας)

“... Με συγκίνησι παρακολουθώ τά όσα θαυμαστά έπιτελούνται στίς «έν σκότει και σκιά θανάτου» χώρες χάρις στήν βοήθεια του Συλλόγου Σας ...”

(Παναγ. Μουστογιάννης Χολαργός)

“... Εύχόμεθα ό Θεός νά προστατεύη τούς Ίεραποστόλους δια τήν έργασίαν

τους που είναι τόσο καρποφόρος και άποδοτική ...”

(Γεώργιος Πάζας - Αθήναι)

“... Ό Κύριος άς δυναμώη όλη τήν κίνηση του «ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΥ» ώστε με ζήλο, ταπείνωση και αγάπη νά εργάζεσθε για τήν Δόξα τής Βασιλείας ΤΟΥ ...”

(Α. Αγαθοκλέους Λάρνακα-Κύπρου)

“... Ό Θεός νά εύλογη πάντα και νά κατευθύνη τά βήματά σας στό καλό και στό Θεάρεστο ...”

(Π. Φαρδούλης-Χολαργός)

“... Προσευχόμεθα κι’ έμεις νά φθάση τό μήνυμα τής Αναστάσεως στό πέρατα τής Οίκουμένης, σε κάθε άνθρωπινο πλάσμα, ανεξαρτήτως χρώματος και φυλής. Έτσι όλες μαζί, χέρι με χέρι, νά δώσουμε όλοι μας τις δυνάμεις, για νά έλθη στή γή ή Βασιλεία τής αγάπης του Θεού ...”

(Νεανικός Όμιλος Σύρου)

“... Κάθε χρόνο στό Κατηχητικό μας αφιερώνουμε ένα μάθημα για τήν Έξωτερική Ίεραποστολή. Φέτος στείλαμε ό,τι ή καρδιά τών γονέων μας μπόρεσε νά δώση, γιατί έμεις δεν έχομε δικό μας πορτοφόλι. Έπιθυμήσαμε νά σάς στείλουμε χιτώνες και ό,τι άλλο χρειάζεται για τήν βάπτισι μάς άδελφούλας από τό ΖΑΙΡ .

Είμαστε φίλοι σου ...”

(Τά Κατηχητόπουλα του 2ου Δημοτικού Σχολείου Άλεξανδρείας Ήμαθειας)

“... Οι Εικόνες τών βαπτίσεων και του Εκκλησιασμού τών νεοφωτιστών γέμισαν όλες μας με συγκίνηση ...”

“Η προσφορά μας είναι έλαχίστη αλλά θά προσπαθήσουμε κι’ άλλη φορά ...”

“Έμεις οι τόσο εύεργετημένες Χριστιανές τής Ελλάδας, έλπίζουμε ότι θά βοηθήσουμε τά διψασμένα για Χριστό άδέλφια μας τών άλλων Ήπειρών ...”

(Οι μαθήτριες του Μέσου Κατηχητικού Σχολείου Έλεούσης Ίωαννίνων)

ΠΑΤΕΡΙΚΑ

ΣΑΛΠΙΣΗΑΤΑ

« Ἐροῦσι γὰρ εἰς τὰ ἄτά σου οἱ υἱοὶ σου, οὓς ἀπολώλεκας ὅστανός μοι ὁ τόπος ᾗ ποίησόν μοι τόπον, ἵνα κατοικήσω. Καὶ ἔρεις ἐν τῇ καρδίᾳ σου ὅτις ἐγέννησέ μοι τούτους; Ἐγὼ δὲ ἄτεκος καὶ χήρα τούτους δὲ τίς ἐξέθρεψέ μοι; ἐγὼ δὲ κατελείφθην μόνη, οὗτοι δὲ μοι ποῦ ἦσαν; »

Τοῦ ἐκ περιτομῆς λαοῦ τὸ πολὺ πλῆθος τῆς Ἐκκλησίας καθ' ὅλης τῆς οἰκουμένης ἐξ ἀπάντων ἀντισταχθήσεται ἐθνῶν. Ἦσαν γὰρ ποτε ἐν ἀπωλείᾳ οἱ διὰ τῆς σωτηρίου χάριτος τῇ πολιτείᾳ τοῦ Θεοῦ προσδραμόντες ὅσων ὄρωσα ἢ Ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ ἀποθαυμάσει λέγουσα, «Τίς ἐγέννησέ μοι τούτους;» τὸ ξένον τῆς τῶν ἐθνῶν κλήσεως ἐκπληττομένη ὁμολογήσει τε τὴν ἐπισυμβῆσαν αὐτῇ ἐκ τοῦ Ἰουδαίων ἔθνους ἀτεκνίαν.

(Ὁ Ἡσαΐας, ἐκφραζόμενος ἀλληγορικῶς, χρησιμοποιεῖ τὸ γεγονός τῆς ἐπανόδου ἐκ Βαβυλῶνος τῶν ἐξοριστῶν Ἰουδαίων, διὰ νὰ παρουσιάσῃ προφητικῶς τὴν μαζικὴν προσέλευσιν τῶν ἐθνικῶν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ, καὶ λέγει: «Θὰ φωνάζουν, ὦ Ἐκκλησία, εἰς τὰ αὐτιά σου τὰ ἐπανερχόμενα παιδιὰ σου, τὰ ὅποια εἶχαν χαθῆ. Ὁ τόπος εἶναι στενός καὶ εἴμεθα στριμωγμένα.

Ἐτοίμασέ μας κατοικίαν διὰ νὰ μείνωμεν. Καὶ τότε θὰ διαλογισθῆς: Μὲ ποῖον ἐγέννησα αὐτὰ τὰ παιδιά; Ἐγὼ ἤμουν ἄτεκνη καὶ χήρα. Ποιὸς ἀνέθρεψε αὐτὰ; Εἶχα ἐγκαταλειφθῆ μόνη, καὶ αὐτὰ ποῦ ἦσαν καὶ ἦλθαν τώρα κοντά μου;»

Ἦτσι ὁ Προφήτης ὁραματίζεται τὴν ἀντικατάστασιν τοῦ ἐκ περιτομῆς Ἰουδαϊκοῦ λαοῦ, ἀπὸ τὸ πολὺ πλῆθος τῆς Ἐκκλησίας, τὸ προερχόμενον ἐξ ὅλων τῶν ἐθνῶν καθ' ὅλην τὴν οἰκουμένην. Ἦσαν δὲ προηγουμένως χαμένοι αὐτοὶ ὅλοι, οἱ ὅποιοι διὰ τῆς σωτηρίου Χάριτος κατέφυγαν εἰς τὴν πολιτείαν τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ. Καὶ αὐτοὺς βλέπουσα ἢ Ἐκκλησία εὐρίσκειται ἐν ἀπορίᾳ, λέγουσα: «Μὲ ποῖον τοὺς γέννησα, ἀφοῦ ἤμουν χωρισμένη ἀπὸ τὸν σύζυγόν μου, τὸν Θεόν;» Καὶ ἐκπληττομένη ἀπὸ τὴν παράξενην κλήσιν τῶν ἐθνῶν, θὰ ὁμολογήσῃ συγχρόνως τὴν ἀτεκνίαν, τὴν ἀκαρπίαν, εἰς τὴν ὁποίαν περιήλθεν ἐξ αἰτίας τῶν παρεκτροπῶν τοῦ Ἰουδαϊκοῦ λαοῦ, μὲ τὸν ὅποιον εἶχε σχέσεις).

ΕΥΣΕΒΙΟΥ ΚΑΙΣΑΡΕΙΑΣ

(Πατρολογία Ἁποστ. Διακονίας, 23, 205)

Μιχαὴλ Γ. Ἀγγελίδης

Ιεραποστολικά

— 'Ο π. Κοσμάς 'Ασλανίδης, κατά την χειροτονία τὸν στή Μονή Γρηγορίου 'Αγίου 'Ορους καὶ ὁ ἡγούμενος π. Γεώργιος Καψάνης.

ΑΓΙΟΝ ΟΡΟΣ

Στις 2-8-78 στήν 'Ιερή καὶ Σεβασμία Κοινοβιακή Μονή τοῦ 'Οσίου Γρηγορίου τοῦ 'Αγίου 'Ορους ὁ φλογερὸς φίλος τῆς 'Ιεραποστολῆς 'Ιωάννης 'Ασλανίδης ἐκάρη μοναχὸς ἀπὸ τὸν 'Ηγούμενο τῆς 'Ι. Μονῆς 'Αρχιμ. π. Γεώργιο Καψάνη, καὶ πήρε τὸ ὄνομα τοῦ συγχρόνου 'Ιεραποστόλου 'Αγίου Κοσμά τοῦ Αἰτωλοῦ.

'Ο Γιάννης 'Ασλανίδης, φοιτητὴς ἀκόμη τῆς Ριζαρείου Σχολῆς πήγε στὸ ΖΑΙΡΕ τῆς 'Αφρική καὶ μέσα σὲ 15 μῆνες, πού ἔμεινε κοντὰ στὸ κλιμάκιο τοῦ π. 'Αμφιλοχίου, ἔκτισε 9 ἐκκλησίες μὲ τίς τεχνικὲς γνώσεις πού εἶχε, ἐνῶ ἐκ παραλλήλου βοήθησε τὰ μέγιστα καὶ τὸν π. Χαρίτωνα στὸ κτίσιμο τῆς ἐκκλησίας τοῦ 'Αγίου 'Ανδρέου στήν Κανάνγκα.

Τὸ Πατριαρχεῖο 'Αλεξανδρείας ἀναγνωρίζοντας ἰδιαίτερα τὸ ἔργο του τὸν ἐτίμησε μὲ τὸν Σταυρὸ τοῦ 'Αγίου Μάρκου.

Τῆς μοναχικῆς κουρᾶς ἐπηκολούθησε ἡ εἰς διάκονον καὶ πρεσβύτερον χειροτονία τοῦ π. Κοσμά στίς 26 καὶ 27 Αὐγούστου ἐ.έ. ὑπὸ τοῦ Θεοφ. 'Επισκόπου Ροδοστέλου κ. Χρυσοστόμου, παρισταμένου καὶ τοῦ Θεοφ. 'Επισκόπου 'Ανδρούσης κ. 'Αναστασίου.

Συγκίνησι καὶ χαρὰ διακατεῖχε τίς ψυχὲς ὅλου τοῦ 'Ιεροῦ Κοινοβίου καὶ ὧσων εἶχαμε τὴν εὐλογία νὰ παρα-

— 'Ο π. Κοσμάς μοιράζει τὸ ἀντίδωρο, δεχόμενος τίς εὐχὲς τῶν προσκυνητῶν, πού συνέρρευαν στή Μονή, γὰ νὰ παραστοῦν στή χειροτονία.—

στοῦμε στίς ἅγιες ἐκείνες καὶ καταναυκτικὲς στιγμὲς τῆς χειροτονίας.

Στὴ σκέψι μας ἐρχόταν οἱ ἐποχὲς ὅπου οἱ 'Επίσκοποι τοῦ Βυζαντίου οἱ Χρυσόστομοι καὶ οἱ Φώτιοι χειροτονοῦσαν στὸ Νασὸ τῆς 'Αγίας Σοφίας ἢ τῶν 'Αγίων 'Αποστόλων ἢ τῆς Μονῆς τῶν Στουδιτῶν τοὺς 'Ιεραποστόλους ἐκείνους πού μὲ τὸ ἅγιο ἔργο τους θ' ἀναγεννοῦσαν «τούς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ θανάτου» εὐρισκομένους Φοίνικες, Γότθους, Σλαῖους, Χαζάρους κ.λ.π.

'Ο Σύλλογός μας προσβλέποντας μὲ σεβασμὸ καὶ ἐλπίδα στὸ 'Αγιο 'Ορος πιστεύει ὅτι θάρθη ἡ στιγμή τῆς ἐκπληρώσεως ἐνὸς χρέους πρὸς τὴν οἰκουμένη καὶ χαιρετίζει μὲ αἰσιοδοξία τὸ γεγονός.

Εὐχεται δὲ γρήγορα τέτοια γεγονότα νὰ ἐπαναλαμβάνονται συχνὰ πυκνὰ καὶ στή Μονή Γρηγορίου πού ἐν προκειμένῳ ἔχει τὴν πρωτοπορεία, καὶ στ' ἄλλα 19 μεγάλα μοναστήρια, στὸν δὲ ζηλωτὴ πατέρα Κοσμά νὰ τοῦ χαρίζη ὁ Κύριος δύναμι καὶ πνεῦμα αὐταπαρνήσεως ὥστε νὰ βοηθήσῃ πολλές ψυχὲς νὰ βροῦν τὸ δρόμο τῆς σωτηρίας πού χαρίζει ὁ Χριστὸς μὲ τὴν 'Εκκλησία Του.

'Επειδὴ τίς λίγες αὐτὲς γραμμὲς μόλις προλάβαμε νὰ συμπεριλάβωμε στὸ παρὸν τεῦχος τοῦ περιοδικοῦ μας στὸ ἐπόμενο θὰ περιγράψωμε μὲ λεπτομέρειες τὴν χειροτονία τοῦ π. Κοσμά.

ΖΑΙΡ

Τὴν 27-8-78 ἀνεχώρησαν γὰ τὸ ΚΟΛ-WEZΙ τοῦ ΖΑΙΡΕ οἱ ἀδελφές 'Αναστασία Πέξου καὶ Ζωὴ Μιχαλάκη.

Τὸ 'Ιεραποστολικὸ κλιμάκιο τοῦ Κολβέζι, κατὰ τὴν περίοδο τοῦ πολέμου, ἐπέστρεψε στήν 'Ελλάδα καὶ σήμερα πού ἡ κατάστασις ἀρχίζει νὰ ὁμαλοποιεῖται οἱ ἀδελφές πρῶτες σπεύδουν καὶ πάλι κάτω, γὰ νὰ βρεθοῦν κοντὰ στοὺς ἀφρικανοὺς ἀδελφούς μας.

'Ὡς γνωστὸν στὸ πόλεμο αὐτὸ ὁ ιερο-

μόναχος π. Σεραφεῖμ Παρχαριδῆς τραυματίστηκε καὶ τὰ ἄλλα μέρη τοῦ κλιμακίου σώθηκαν ὡς ἐκ θαύματος ἀπὸ ὄλμο πού εἶχε πέσει στὴ στέγη τοῦ οἰκήματος πού ἔμεναν. (Βλέπε σχετικὸν ἄρθρον σὲ ἄλλη στήλη τοῦ περιοδικοῦ μας)

Τὸ μεγάλο ἀνοιγμα στὴ στέγη καὶ ὅσα ἔμειναν, μετὰ τὸ σβύσιμο τῆς φωτιάς πού ἀκολούθησε τὴν τρομερὴ ἐκρηξί, μαρτυροῦν τοὺς κινδύνους πού διατρέχουν οἱ ἄνθρωποι αὐτοί, οἱ ὅποιοι ἀγωνίζονται στὴ πρώτη γραμμῇ γὰ τὴν διάδοσι τοῦ Εὐαγγελίου στίς ψυχὲς τῶν 'Αφρικανῶν ἀδελφῶν μας. Οἱ προσευχὲς ὧσων μὲς ἄς τοὺς συνοδεύουν στὸ 'Ιεραποστολικὸ τους ἔργο.

ΚΟΡΕΑ

'Απὸ τὸν περασμένο 'Ιούνιο βρίσκεται γὰ δευτέρη φορά στή Σεοῦλ ἡ διδασκάλισσα Μαρία Σπυροπούλου, Γεν. Γραμματεὺς τοῦ Συλλόγου «ΣΥΝΕΡΓΟΙ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗΣ ΚΟΡΕΑΣ». 'Η συμβολὴ τῆς στήν ἐτοιμασία τῶν θεμάτων καὶ στήν ὀργάνωσι τοῦ κατηχητικοῦ Τριμήρου γὰ ἀβάπτιστα παιδιὰ (ἐγίνε ἀπὸ 24 - 26 'Ιουλίου) καθὼς καὶ τῆς Κατασκηνωτικῆς περιόδου τῶν 'Ορθόδοξων Κορεατισσῶν Μαθητριῶν ὑπήρξε πολυτιμοτάτη.

'Εξ ἄλλου —ἐκτὸς ἄλλων ἐργασιῶν— ἀνεκτίμητη εἶναι ἡ προσφορά τῆς στήν προετοιμασία τῶν νέων ἐκδόσεων : 'Ορθόδοξο Κατηχῆσεως, 'Εγκολπίου Θ. Λειτουργίας, τῶν 'Ακολουθιῶν τῶν 'Ι. Μυστηρίων, πού ἐτοιμάζει τὸ θέρος αὐτὸ ἡ 'Ορθόδοξη Κορεατικὴ 'Εκκλησία.

Τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο τῆς 'Ορθοδ. Κορεατικῆς Κοινότητος, Κατηχητῆς, Μαθητῆς καὶ γονεῖς ἐκτιμώντας τὴν ἐμπρακτὴ ἀγάπῃ τῆς πρὸς αὐτοὺς καὶ τὸ θερμὸ ἐνδιαφέρον τῆς πρὸς τὴν 'Εκκλησία τους, μὲ συγκινητικούς τρόπους τῆς ἐκδηλώνουν τὴν εὐγνωμοσύνην τους.

Σ.Τ.

ΝΕΟ

ΣΤΥΛΙΑΝΟΥ Ε. ΜΠΟΥΡΜΠΑΧΑΚΗ

- 'Ο Πέτρος Ματόβου και παιδιά του 'Ορφανοτροφείου.

ΟΥΓΚΑΝΤΑ

Στην ΖΙΝΖΑ της Μπουσόγκα, έπαρχια της Ούγκαντα, λειτουργεί από το 1974 ένα πρότυπο 'Ορθόδοξο 'Ορφανοτροφείο οικότροφείο με 27 παιδιά. Σ' αυτό βρίσκουν στέγη, φαγητό και ιατρική περίθαλψη, όρφανά που τα εγκαταλείπουν οι μητέρες τους.

'Ιδρυτής του 'Ιδρύματος αυτού είναι ο Πέτρος Ματόβου, 'Ορθόδοξος Καθηγητής του Πανεπιστημίου του ΜΑΚΕΡΕΡΕ που αριθμεί περίπου 3.000 φοιτητές. Κατέχει την έδρα κοινωνιολογικών σπουδών και διδάσκει: Κλινική ψυχολογία, Κοινωνιολογία, θεωρία Κοινωνικής Διακονίας και Ψυχοθεραπεία.

'Ο Πέτρος Ματόβου έσπούδασε Θεολογία εις το Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης (Τμήμα Κοινωνικής Διακονίας) και κατόπιν Ποιμαντική Ψυχολογία και Κοινωνιολογία στη Βοστώνη των Η.Π.Α.

Πλούσιο και πολύπλευρο είναι το 'Ιεραποστολικό του έργο. Τις Κυριακές όμιλει στον 'Ιερό Ναό 'Αγίου Νικολάου Καμπάλας και στο ραδιοφωνικό σταθμό της Ούγκαντα επί θρησκευτικών θεμάτων. Έχει ιδρύσει και παρακολουθεί αυτοπροσώπως τα ιδρύματά του τα όποια είναι:

Πτωχοκομείο (Destitude Home) έντός της πόλεως JINJA.

'Ορφανοτροφείο στην IGANGA (28 χιλιόμετρα από την JINJA).

Ψυχιατρείο με 30 περίπου άσθενείς και Οικότροφείο άπρσαρμόστων παιδιών εις Καμπάλα με 23 παιδιά.

Υψίστης σημασίας είναι και η προσφορά του ως διευθύνοντας συμβούλου για τους φοιτητές του Πανεπιστημίου τους όποιους βοηθεί με την ψυχοθεραπεία και την ποιμαντική ψυχολογία.

'Ο Ματόβου έχει πολυμελή οικογένεια. Έκτός από τα τρία δικά του παιδιά

έχει υιοθετήσει ακόμα τρία.

Κάθε συμπαράστασι προς το έργο του φλογεροῦ αυτού ιεραποστόλου είναι αναγκαία και πολύτιμη για τη συνέχισι του τόσο μεγάλου κοινωνικού έργου του.

«'Ο κόσμος διψά την 'Ορθοδοξία εδώ κάτω».

Είναι τα λόγια του 'Αφρικανού 'Επισκόπου Ναυκράτιδος Θεοδώρου Ναγκιάμα, από την Καμπάλα της Ούγκαντα, σ' ένα πρόσφατο γράμμα του.

Μās ηεροφορεί επίσης ότι ο Πρόεδρος 'Αμίν της Ούγκαντα πρόσφερε σ' αυτόν για τις ανάγκες της 'Ορθόδοξου 'Εκκλησίας ένα αυτόκίνητο, και συνεχίζει στο γράμμα του: «... Τό αυτόκίνητο αυτό τώρα με βοηθεί πάρα πολύ. Από τον 'Απρίλιο που μου τό παρέδωσε ο ίδιος ο Πρόεδρος μέχρι σήμερα, έχει περιοδεύσει σ' όλες τις ένορίες και κυρίως σ' εκείνες που δέν έχουν ιερέα και σέ μερικές δύο και τρεις φορές, και έχω βαπτίσει πάνω από 100 άτομα».

Και σ' άλλο γράμμα του γράφει:

«Τώρα μās έδωσαν στην Ραδιοφωνία και την Τηλεόρασι από μισή ώρα κάθε εβδομάδα στά 'Αγγλικά και στή Λουγκάντα, για να κηρύξουμε τον λόγο του Θεού και τις αλήθειες της 'Ορθοδοξίας προς τους άφρικανούς αδελφούς μας».

ΑΛΑΣΚΑ

'Η Ποιμαντική Σχολή του 'Αγίου Γερμανού της 'Αλάσκας μετωνόμασθηκε σέ Θεολογικό Σεμινάριο.

Στην 'Αλάσκα υπάρχουν σήμερα 200 'Ορθόδοξοι ιερείς, όλοι σχεδόν αυτόχθονες και 20.000 πιστοί σέ 83 ένορίες. Οί περισσότερες από τις ένορίες αυτές έχουν από ένα υπεύθυνο λαϊκό που φροντίζει για την λειτουργική ζωή της Κοινότητας, όταν απουσιάζει ο ιερέας, γιατί δέν υπάρ-

χει πάντα μόνιμος ιερέας για κάθε κοινότητα.

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ ΤΟΥ 1979

Τόν μήνα 'Οκτώβριο κυκλοφορεί τό ήμερολόγιο Τσέπης 1979 του «ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΥ» που όπως και τα προηγούμενα χρόνια, καλαισθητο και έπιμελημένο, θά προβάλη τό 'Ιεραποστολικό έργο της 'Ορθόδοξου 'Εκκλησίας μας στα 'Εθνη.

Παρακαλούνται οι άναγνώστες του «Φώς 'Εθνών» και όσοι έπιθυμούν να τό διαδώσουν, να τό ζητήσουν στα γραφεία του Συλλόγου μας, Κανακάρη 205, Πάτρα Τηλ. 32 97 37.

Η ΝΕΑ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙ ΤΟΥ 'ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΥ,,

Τα γραφεία του Συλλόγου μας μεταφέρθησαν στην όδο Μιαούλη 68 τηλ. 329.737 Πάτρα.

- 'Ο 'Αφρικανός 'Επίσκοπος Θεόδωρος Ναγκιάμα στή Καμπάλα, έξω από τό Ναό του 'Αγίου Νικολάου.

